

Выдаецца з 9 жніўня 1917 г.

12 ЛІПЕНЯ 2014 г.

СУБОТА

№ 129 (27739)

Кошт 1800 рублёў

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Патэнцыйны дырэктар багатага завода прамяняў хімію на музыку.

Спартыўныя журналісты прагназуюць фінал мундзіялю.

Калі ў Баранавічах з'явіцца прытулак для бяздомных жывёл?

СТАР 3 СТАР 4 СТАР 6

ЛІПЕНЬ. ВІЦЕБСК. «СЛАВЯНСКІ БАЗАР»

За дваццаць два гады існавання Міжнароднага фестывалю мастацтваў гэтыя паняцці сталі непадзельнымі

Віцебск зноў стаў фестывальнай сталіцай, што вабіць гасцей з блізкіх і далёкіх краёў гасціннымі вуліцамі, сонечным (незалежна ад надвор'я) настроем, дзівоснай энергетыкай, якая штогод віруе на сцэнічных пляцоўках года.

«Мы, славяне, цэнім і паважаем талент. І не дзелім людзей, якія валодаюць ім, на сваіх і чужых. Таму мы так рады бачыць на гэтым свяце прадстаўнікоў розных кантынентаў, краін і народаў. Наш праект даўно выйшаў за рамкі толькі славянскага форуму. З кожным годам ён пашырае мастацкія і, што немалаважна, геаграфічныя межы. Пры гэтым «Славянскі базар» не губляе галоўны стрыжань і ядро — мастацтва брацкіх народаў Беларусі, Расіі і Украіны, якія стаялі каля яго вытокаў», — адзначае Прэзідэнт.

Падчас цырымоніі адкрыцця Прэзідэнт уручыў прэмію Саюзнай дзяржавы ў галіне літаратуры і мастацтва скульптару Івану МіСКО (Беларусь) і вядомай даследчыцы архітэктуры Інэсе СЛЮНЬКОВАЙ (Расія). Спецыяльная ўзнагарода Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь «Праз мастацтва — да міру і ўзаемаразумення» была ўручана Аляксандрам ЛУКАШЭНКАМ народнай артысткай Расійскай Федэрацыі Надзеі БАБКІНАЙ.

ЦЫТАТА ДНЯ

Уладзімір МАКЕЙ, міністр замежных спраў: «Адкрыццё беларускай эканомікі абумоўлівае зацікаўленасць нашай краіны ў развіцці гандлёвых і інвестыцыйных сувязяў, лібералізацыі гандлёвага рэжыму мытнай «тройкі» з іншымі краінамі, у тым ліку і выкаразвітымі, але на аснове прынцыпу ўзаемных кампрамісаў і выгод. Можна, у сувязі з гэтым, напрыклад, вітаць пачатак прадметнай прапрацоўкі пытання па стварэнні зоны свабоднага гандлю з Ізраілем, з якім Беларусь развівае шматпланавое супрацоўніцтва».

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 12.07.2014 г.

Долар ЗША	10240,00
Еўра	13940,00
Рас. руб.	300,50
Укр. грыўня	878,22

Курсавая розніца

РОСТ РЭЗЕРВАЎ ДАПАМОЖА РУБЛЮ?

Галоўная навіна беларускага валютнага рынку за апошні тыдні — гэта павелічэнне аб'ёму золатавалютных рэзерваў. Напрыканцы чэрвеня мы атрымалі ад расійскага банка ВТБ 2 мільярды долараў. Аднак рэзервы выраслі толькі на 1 мільярд. Відавочна, што частка грошай пайшла на пагашэнне ранейшых абавязацельстваў урада і Нацыянальнага банка. Тым не менш беларускі рубель атрымаў пэўную падтрымку. Хачця лаўная дэвальвацыя працягваецца. Важна, што днём мы атрымалі ад расійскага ўрада яшчэ адзін крэдыт — на 450 мільёнаў долараў. Гэта таксама важнае ўкладанне ў эканамічны стан краіны.

ПЕРАМОГА НАД АГНЁМ

Падчас пажару 33-гадовая Ірына Лабыкіна выратавала мужа і дваіх дзяцей

Трагедыя ў жыцці Ірыны і Эдуарда Лабыкіных і іх дзяцей здарылася ў вёсцы Чарэшля Навагрудскага раёна ў ноч на 1 чэрвеня. Паводле асноўнай версіі прычыны ўзгарання (праверка працягваецца), адбыўся выбух газапаветранай сумесі ў кухні. Дом Лабыкіных згарэў цалкам, аднак усе члены сям'і, на шчасце, засталіся жывымі.

Сям'я Лабыкіных разам з першым намеснікам начальніка Гродзенскага абласнога ўпраўлення МНС Валерыем РУДOLЬФAM, начальнікам Навагрудскага раённага аддзела МНС Ільёй КАЗЛОВЫМ і старшынёй Навагрудскага раённага Савета дэпутатаў Сяргеем МІШАРЫНЫМ.

■ Па сутнасці справы

НЕ БУДЗЬ ЛАСЫ НА ЧУЖЫЯ КАЎБАСЫ?

Так ужо склалася, што беларусы любяць паесці мяса. Асабліва свінінку. Як жа гэта без сальца можна? Але нядаўна цэны на «парсочку» пайшлі ўверх. Асноўная прычына — скарацілася пагалоўе свіней. Народ пачаў замяняць гэты прабел у сваім рацыёне курацінай. Аднак і на мяса птушкі цэны сталі расці. Усё гэта занепакоіла не толькі айчынных гаспадынь, але і антыманопольныя органы. «Звязда» далучылася да вывучэння праблемы.

ПАГАРАЧЫЛІСЯ ЦІ ЎСЁ Ж ТАКІ ЗГАВАРЫЛІСЯ?

Невыкананне прадпісанняў Мінэканомікі можа каштаваць птушкафабрыкам да 10% гадавой вырўчкі

Тое, што сёння назіраецца на мясным рынку краіны, нельга патлумачыць толькі рашэннем урада аб свабодным цэнаўтварэнні ў гэтым прадуктовым сегменце. Распрацоўшчыкі «цэнавой свабоды» разлічалі ўбачыць вострую канкурэнтную барацьбу прадпрыемстваў за пакупнікоў. Аднак галоўныя гульцы на рынку вытворчасці птушкі, на здзіўленне, сіхронна і амаль аднолькава істотна павялічылі цэны на сваю прадукцыю. Па асобных паціцях сваіх паўфабрыкатаў на птушкафабрыках павелічэнне дасягла нават 30-40%.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

УКРАЇНЦЫ ЗАБРАЛІ З БАНКАЎ БОЛЬШ, ЧЫМ У КРЫЗІСНЫ 2008-ы

З пачатку гэтага года ўкраінцы забралі з банкаў рэкордныя 6 млрд долараў і 32 млрд грыўняў, паведамляе Укрінформ са спасылкай на фінансавага аналітыка Эрыка Наймана. Паводле яго слоў, падчас крызісу 2008 года ўкраінцы вынеслі 3,8 млрд долараў і 29 млрд грыўняў. «Гэта тлумачыць прычыну рэзкага падзення аб'ёму крэдытавання, — піша спецыяліст. — Прычыны апошняга скараціліся традыцыйна менш, чым дэпазітная база. У выніку суданосны Loan-to-Deposit Ratio выраслі з 1,35 да 1,5 і вярнуліся да ўзроўню канца 2012 года. Так што не чакайце ў бліжэйшыя паўгода ад украінскіх банкаў крыўднага багацця. З пачатку ўкраінцы павінны вярнуць дэпазіты ў банкаховую сістэму».

ДА АБСТРЭЛУ ІЗРАІЛЯ ДАЛУЧЫЛІСЯ БАЕВІКІ ЛІВАНА

У ноч на 11 ліпеня працягваўся абстрэл ракетамі ізраільскіх тэрыторый. Сірэнны, якія папярэджваюць аб пагрозе, прагучалі ў Хайфе, Хадары і іншых населеных пунктах, якія размяшчаюцца на тэрыторыі савета Хоф а Кармель, паведамляе NEWSru Israel. Аднак нацыя за абстрэл узяла на сябе баявое крыло «Хамаса». «Брыгады Іздзіна аль-Касамы». Ізраільская артылерыя ў адказ на выпушчаную ракету абстрэла прыгранічныя тэрыторыі Лівана. Упершыню з пачатку аперацыі «Непарушная скала» па Ізраілі была выпушчана ракета з поўначы: «Кацюша», якую запусцілі з Лівана, упала паміж Метулай і Кір'ян-Шмонай. Відавочна, абстрэл ажыццявіла адна з палесцінскіх групавых Паўднёвага Лівана. Тры запусчаныя ракеты з сектара Газа па цэнтральнай частцы Тэль-Авіва былі перахвачаны сістэмай СПА «Жалезны купал» і збіты над гарадской зонай.

ГЕРМАНИЯ АБМЯЖОУВАЕ СУПРАЦОЎНІЦТВА З ЗША НА ЎЗРОЎНІ РАЗВЕДСЛУЖБАЎ

Улады Германіі зрабілі яшчэ адзін крок у адказ на «несяброўскі» шпіянаж з боку ЗША, скараціўшы супрацоўніцтва паміж разведкамі дзвюх краін. Адпаведнае распараджэнне германскім спецслужбам дала канцлер Ангела Меркель, загадаўшы ўрэзаць стасункі з ЗША ў гэтай сферы да мінімуму, піша Bild. Супрацоўніцтва будзе працягнута толькі ў галіне забеспячэння інтэрэсаў непасрэдна самой Германіі — бяспецы нямецкіх ваеннаслужачых, якія ўдзельнічаюць у ваенных аперацыях за мяжой, і абароны ад тэрарыстычных пагроз. Напярэдадні Германія выдварыла з краіны прадстаўніка амерыканскіх спецслужбаў, які працаваў пры пасольстве ЗША ў Берліне.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЗВЫЧАЙНЫЯ ПРАДУКТЫ — СЯБРЫ ЗДОРОВЫХ ЗУБОЎ

Ешце часцей цёмны шакалад, клубніцы і піце зялёны чай — лепшы набор прадуктаў для сняданку, калі вы хочаце мець белыя зубы, адзначае The Daily Mail. Пералічаныя прадукты здольны пазабляць налёту, што ўтвараецца за ноч. У шакаладзе змяшчаецца тэабрамін — злучэнне, якое ўмацоўвае эмаль. А пры трываласці пакрыцця зніжаецца рызыка афарбавання зубоў. Малочны шакалад, праўда, дзейнічае з дакладнасцю да наадварот. Зялёны чай змяшчае танін, што не дае бактэрыям наліпаць да зубоў, і поліфенолы, якія пазабляюць бактэрыі і нейтралізуюць кіслоты. Да таго ж ён павышае канцэнтрацыю фтору ў ротавай поласці. Яблычныя кіслата, якая ёсць у клубніцах, таксама ачышчае зубы. Карысны ў гэтым сэнсе яшчэ і сыр, які павышае ўзровень pH у роце, робіць асроддзе менш кіслым. А менавіта кіслата разбурае эмаль. Акрамя таго, кальцый з сыру ўмацоўвае тканкі зубоў. Арэхі, семкі, якія любяць цвёрдыя прадукты, якія пагражаюць актыўнага жавання, ачышчаюць зубы механічна. Яны ўмацоўваюць дзёсны, а вольныя высокі ўзровень вады ў яблыках і грушах спрыяе выпрацоўцы сліны — натуральнага сродку ачысткі ротавай поласці ад бактэрыяў.

КОРАТКА

Нацыянальны банк Беларусі дазволіў банкам не купляць у фізічных асоб украінскую грыўню.

Сярэдняя стаўка мытных пошлін у Мытным саюззе з верасня знізіцца з 9 да 7%.

Гандлёвая інспекцыя Міністэрства гандлю Беларусі з 22 ліпеня пачне масавыя праверкі рынку і гандлёвых цэнтраў.

У чэрвені самым адчувальным для кашалькоў беларусаў стаў рост цен на бульбу — яна падаралася амаль у 1,5 раза. А ў цэлым харчовыя тавары ў мінулым месяцы падаралі на 1,6% да мая гэтага года і на 13,8% да снежня 2013-га.

Чатыры беларускія птушкафабрыкі могуць быць аштрафаваны ў выпадку невыканання прадпісанняў Мінэканомікі Беларусі аб зніжэнні адпускных цен на паўфабрыкаты.

«Я ЗНОЎ ВЫБІРАЮ «ЗВЯЗДУ»

Карысныя «летнія» прызы сярод падпісчыкаў разыграны

Многія (здзімаем капляюшы!) у чарговы (ці першы?) раз падпісаліся — сярод безлічч розных выданняў выбіраць для сябе «родную газету на роднай мове», даслаў свае карткі на розыгрыш прызоў. Учора ў сценах рэдакцыі ён адбыўся. Адбыўся, як заўсёды, з удзелам нашых падпісчыкаў і, так бы мовіць, дзелавых партнёраў. На гэты раз іх прадстаўлялі Георгій Георгіевіч КАРАЛЕНАК, кінааператар кінастудыі «Беларусьфільм» (студыя «Летапіс») і супрацоўніца «Белсаюздрука» Тамара Іванаўна ВАРАБ'ЕВА (на здымку). Менавіта яны з усіх даслаўных карткаў «выбіралі» шчаслівых... Прозвішчы ды адрасы ўладальнікаў звычайскіх навамодных касілак-трымераў і сушылак для агародніны чытайце ў наступным нумары «Звязды». Пакуль жа значым, што на гэты раз у латарыі найбольш пашчасліва мінчанам.

Валяціна ДОУНАР.

ДАХОДЫ БЮДЖЭТНІКАЎ ЗА ЧЭРВЕНЬ ІНДЭКСАВАЦА НЕ БУДУЦЬ

Індэксацыя грашовых даходаў беларусаў, якія атрымліваюцца з бюджэтных крыніц, залежыць ад індэкса спажывецкіх цэн.

Паводле інфармацыі Міністэрства адносін са сусьветнай абароны, у адпаведнасці з Законам «Аб індэксацыі даходаў насельніцтва з улікам інфляцыі», грашовыя даходы індэксаваны (заработная плата; грашовае забеспячэнне ваеннаслужачых тэрміновай ваеннай службы; курсантаў ваенна-навуцальных устаноў і суворайцаў; дзяржаўныя стыпендыі навучникам, стыпендыі клінічным ардынатарам, стыпендыі работнікам, накіраваным на павышэнне кваліфікацыі, перападрыхтоўку, стажыроўку ў вочнай (дзённай) форме навучаньня ў іншы населены пункт) за чэрвень не індэксуюцца. Гэта звязана з тым, што індэкс спажывецкіх цэн не перавысіў 5-працэнтны парог да месяца іх аднаразавага перагляду (май 2014 года).

Даламою да беспрацоў і стыпендыі грамадзянам у перыяд прафесійнай падрыхтоўкі, перападрыхтоўкі і павышэння кваліфікацыі па накіраванні органа па працы, занятасці і сацыяльнай абароне таксама не індэксуюцца, паколькі індэкс спажывецкіх цэн за чэрвень не перавысіў 5-працэнтны парог да месяца іх аднаразавага перагляду (красавік 2014 года). Будучы прайндэксаваныя толькі зарплата дзяржаўных служачых і прыраўнаных да іх асоб, а таксама грашовае забеспячэнне ваеннаслужачых і асоб радавога і начальніцкага складу — на 17,4%, паколькі індэкс спажывецкіх цэн за чэрвень не перавысіў 5% да месяца іх папярэдняй індэксацыі (май 2014 года).

Тым, хто атрымлівае даходы на тэрыторыі нашай краіны з іншых крыніц, кампенсацыя страт ад інфляцыі ажыццяўляецца па падставах, прадугледжаных калектыўнымі дагаворамі (пагадненнямі).

Нагадаем, што пры індэксацыі грашовых даходаў насельніцтва за чэрвень індэксуюцца даход у межах 100% бюджэту працягатага мінімуму ў сярэднім на душу насельніцтва, дзеючага на момант індэксацыі (1.212.470 рублёў). Частка даходу, якая перавышае гэтую суму, індэксацыі не падлягае.

У МІНСКУ КОШТ ЖЫЦЦА НИЖэйШЫ

Самымі дарагімі гарадамі свету ў першай палове 2014 года сталі Цюрых (Швейцарыя), Ставангер (Нарвегія) і Жэнева (Швейцарыя) — індэкс спажывецкіх цэн там зашкальвае за 150%.

Мінск знаходзіцца на 342-м месцы сярод 446 гарадоў вышэйзазвананага рэйтынгу. Індэкс спажывецкіх цэн для Мінска — 51,81%, што амаль у тры разы ніжэй, чым у самых дарагіх гарадах свету. Пры гэтым індэкс арэнды жылля складае 18,93%. Усе індэкс для гарадоў прадстаўлены ў параўнанні з узроўнем жыцця ў Нью-Ёрку. Гэта значыць, калі індэкс спажывецкіх цэн або арэнды жылля ў горадзе, напрыклад, раўняецца 74,03% (як у Маскве), гэта значыць, цэны або арэндная плата ў гэтым горадзе на 25,97% ніжэйшай, чым у Нью-Ёрку. У Кіеве кошт жыцця трохі ніжэйшы, чым у Мінску. Індэкс спажывецкіх цэн у ім склаў 47,89. Але пры гэтым індэкс арэнды жылля — 26,35. У Еўропе ў спісе самых дарагіх гарадоў дамінаюць гарады Швейцарыі і Нарвегіі. У Амерыцы ў сувязі з тым, што афіцыйны курс штучна зніжаны, самым дарагім горадам у першай палове 2014 года стаў Каракас. Самы нізкі ўзровень жыцця адзначаны ў гарадах Індыі, а таксама Непала, Пакістана, Егіпта, Македоніі і Малдовы.

Святлана БУСЬКО.

■ Па сутнасці справы

ПАГАРАЧЫЛІСЯ ЦІ?..

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Заўважылі спецыялісты і непрамерны дзеянні, якія негатыўна паўплывалі на рынак мяса свінніны. Было выяўлена, што Брэсцкім, Гродзенскім аблвыканкамамі і Камітэтам па сельскай гаспадарцы і харчаванні Мінскага аблвыканкама былі прынятыя акты і накіраваны адпаведныя лісты аб павелічэнні закупачных цэн на свейніны арганізацыям аграпрамысловага комплексу.

У гэтай частцы «антымананольным» заканадаўствам устаноўлена забарона на прыняцце актаў, заключэнне пагадненняў, учыненне іншых дзеянняў, якія абмяжоўваюць самастойнасць гаспадарчых суб'ектаў і ствараюць дыскрымінацыйныя ўмовы дзейнасці для іх, калі такія акты або дзеянні маюць альбо могуць мець сваім вынікам абмежаванне канкурэнцыі і (або) прычыненне шкоды правам, свабодам і законным інтарэсам гаспадарчых суб'ектаў або грамадзян.

Менавіта ўчора Брэсцкаму, Гродзенскаму аблвыканкамам і Камітэту па сельскай гаспадарцы і харчаванні Мінскага аблвыканкама вынесены прадпісанні аб адмене ўсіх выддзеных актаў, якія тычацца павелічэння закупачных цэн на свейніны. Гэтым органам мясцовага кіравання загадана таксама забяспечыць зніжэнне закупачных цэн на свейніны і, адпаведна, адпускныя цэны на мяса свінніны і мясапрадукты. Гэтыя прадпісанні неабходна выканаць у тэрмін да 21 ліпеня.

Як адзначыў ўчора дырэктар Дэпартамента цэнавай палітыкі Міністэрства эканомікі Ігар ФАМІН, гэтыя прадпісанні абавязковыя для выканання. Аб гэтым гаворыць закон аб процідзеянні манопалістычнай дзейнасці, які ўступіў у сілу сёлета з 1 ліпеня. Невыкананне праграмае адміністрацыйным штрафам ад 20 да 100 базавых велічын, які накладваецца на службовых асоб. Таксама ў гэтым выпадку заканадаўствам прадугледжаны штрафы на юрыдычных асоб у памеры да 10% ад вырuchu па гадавым аб'ёме на гэтым рынку. Канкрэтны памер штрафу будзе вызначана за улікам таго, які далей выконваецца гэтая прадпісанне. У асобных выпадках падобны штраф не будзе вынесены парушальнікам, калі прадпісанне яны выканалі ў поўным аб'ёме. Ігар Фамін разлічвае, што напрыканцы ліпеня адпускныя цэны на мясца рынку, а таксама рознічныя для насельніцтва паменшацца.

Сяргей КУРКАЧ.

■ Абітурыент-2014

АПОШНІ ДЗЕНЬ

У прыёмных камісіях ВНУ рыхтуюцца да «аншлагу»...

Сёння ў прыёмных камісіях ВНУ чакаецца аншлаг. Традыцыйна апошні дзень падачы дакументаў — самы напружаны для членаў прыёмных камісій, бо, як правіла, абітурыенты з не вельмі высокай сумай балаў у сертыфікатах да апошняга маніторыць конкурсную сітуацыю калі сваіх камп'ютараў і не спяшаюцца з візітам у ВНУ. Многія маладыя людзі будуць перападаваць у апошні момант дакументы на іншыя спецыяльнасці, дзе шанцаў стаць студэнтамі ў іх значна больш. У прыёмных камісіях з жалем канстатуець, што абітурыенты часта выбіраюць не будучую професію і не канкрэтную ВНУ, а арыентуюцца выключна на прахадныя балы...

Але ў прыёмнай кампаніі гэтага года ёсць адно істотнае адрозненне — гэта вельмі сціплы тэрмін падачы дакументаў. У Міністэрстве адукацыі палічылі, што пяці дзён дастаткова для таго, каб вызначыцца з выбарам і прынесці свае дакументы ў прыёмную камісію. Абітурыенты з высокімі баламі і сапраўды паспелі ўжо выканаць сваю місію — афіцыйна «аформілі» свой выбар. Аднак значная колькасць абітурыентаў яшчэ чакае, таму ў апошнія гадзіны работы прыёмных камісій сітуацыя можа карэнным чынам змяніцца.

У некаторых ВНУ было прынята рашэнне абмежаваць у апошні дзень патак людзей у карпусы, дзе працуе прыёмная камісія, а таму абітурыентам прыйдзецца развітацца з «групай падтрымкі» у выглядзе бацькоў, сяброў, сваякоў, рэпетытараў яшчэ на парозе ВНУ.

БДУР: балы — ад 360

Безумоўна, у выйгрышным становішчы знаходзіцца сёння абітурыенты Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі. Як і ў папярэднія гады, тут дзейнічае аўтаматызаваная сістэма падачы заяў і залічэння, якая дазваляе абітурыентам удзельнічаць у конкурсе на некалькі спецыяльнасцяў адначасова. Але калі раней колькасць спецыяльнасцяў была абмежавана (у мінулым годзе максімум 7), то сёлета абітурыенты могуць указваць у парадку расстаноўкі прыярытэтаў адрозныя 34 спецыяльнасці тэхнічна-тэхналагічнага профілю і 2 спецыяльнасці эканамічнага профілю. Акрамя гэтага, абітурыенты атрымалі

Сярод ахвотных вылучаць міжнароднае права і міжнародныя адносіны ў БДУ ёсць 2 чалавекі, якія набралі ў суме за тры сертыфікаты ЦТ і атэстат больш за 390 балаў.

магчымаць ствараць персанальныя электронныя кабінеты, што значна спрашчае працэдуру падачы дакументаў.

У той жа час, як канстатуець у ВНУ, права ўказаць у заяве любую колькасць спецыяльнасцяў не вельмі зацікавіла абітурыентаў. Пераважная большасць з іх думалася адданасць канкрэтным спецыяльнасцям і факультэтам.

Як і летась, на ліку папулярнасці ў абітурыентаў БДУР аказаліся спецыяльнасці факультэта камп'ютарных сістэм і сетак. Так, за першыя тры дні падачы дакументаў на спецыяльнасць «Праграмае забеспячэнне інфармацыйных тэхналогій» на 70 бюджэтных месцаў рэтрэндавалі ўжо 183 чалавекі. На спецыяльнасць «Інфарматыка і тэхналогіі праграмавання» на 50 месцаў падалі дакументы 173 чалавекі. Прычым балы ў ахвотных навучанца на КФКІС проста зашкальваюць: 360, 370, 380 і нават больш за 390 балаў.

Іншыя рэна-эканамічны факультэт БДУР ужо, можна сказаць, таксама ўкамлектаваў: 46 чалавек заявілі пра жаданне навучанца на спецыяльнасць «Эканаміка электроннага бізнесу» пры 180 бюджэтных месцах, і 149 чалавек падалі дакументы на спецыяльнасць «Інфармацыйныя тэхналогіі ў бізнес-менеджменце» пры 15 бюджэтных месцах. На спецыя-

ПАДАРАЖАННЕ МЯСА ПРЫМУСІЛА ГАСПАДЫНЬ ВЫНАХОДЗІЦЬ НОВЫЯ РЭЦЭПТЫ

Пасля рэзкага скачка цэн на мяса, які адбыўся ў канцы мая — пачатку чэрвеня, часовае заціска. Сёння ў магілёўскіх магазінах кілаграм свінніны каштуе: шыйнай часткі ад 87500 рублёў (Магілёўскі мясакамбінат) да 108500 (ААТ «Александрыйскае»), лапатачнай — ад 85300 (агракамбінат «Усход») да 96500 (Магілёўскі мясакамбінат), тазабедранай — ад 83850 (агракамбінат «Зара») да 97100 (ААТ «Александрыйскае»). Калі мясных прылаўкаў магазіна сеткі «Квартал» па вуліцы Першамайскай свабодна. Кілаграм мяса катлетнага тут прапаноўваець аж за 82 тысячы рублёў. Амаль на 14 тысяч даражэй каштуе свінніна з лапаткі. Бядро курынае каштуе 53950 рублёў за кіло.

На Цэнтральным рынку Магілёва мяса на лобчы густ — было б грошы. Але народ не вельмі спяшаецца яго набыць. Вось падышла бабулка, прысянілася і ўзяла кілаграм больш таямнай пячонкі па 35 тысячы рублёў. «А выразка не па маім кашальку», — патлумачыла яна. — Яшчэ ў канцы мая кілаграм мяса з шыйнай часткі каштаваў каля 70 тысяч рублёў, а сёння танней, чым за 95 тысяч не знайдзіць.

— Не, мяса — гэта не для нас, — уздыхае жанчына сярэдніх гадоў. — Не паве-рыць, у канцы мая свейны разбура былава ў калгасных крамах па 35 тысяч рублёў за кілаграм, а цяпер ён удвая даражэйшы. Учора ўбачыла сасіскі вышэйшага гатунку амаль на 70 тысяч за кілаграм. Дык там таго мяса кот напалак.

Цэны і насамрэч уражваюць, нягледзячы на тое, што гэта будны дзень, прычым другая палова. Калі меркаваць па вітрынах, пакупнікоў было няшмат. Сімпатычна прадаўшчыца абяцае аддаць свой тавар танней, але, калі глядзіш на ценнікі — 130 тысяч за паляндвіцу, 90 тысяч за лапатачную частку — нават яе зніжкі не цікаваць. Якая карысць ад «сэканомленых» 2-3 тысяч?

Вось жанчына просіць узаважыць на 100 тысяч ялавічных абрэзкаў па 30 тысяч за кілаграм. Кажы, што ёй вельмі пашанцавала купіць добры кусок з лапаткі ўсяго за 75 тысяч. Катлеты атрымаюцца добрыя. Муж пастаянна ў камандзіроўках, трэба нешта з сабой і дарогу ўзяць. Яшчэ выраतोўвае салёнае сала, але яго на 130 тысяч за кілаграм і цана на яго яшчэ не зніжалася.

— А я знайшла, як выйсці са становішча, — падзяляецца яшчэ адна жанчына. — Набываю курынае шашлыкнае мяса ў калгасным магазіне па цане 40 тысяч за кілаграм, перакучваю яго са свіннінай, і атрымліваюцца цудоўныя катлеты. Такія паўфабрыкаты сёння каштуюць да 70 тысяч рублёў. Але там спрэс адны жылкі і храстыкі.

Больш пакупнікоў вакол курных прылаўкаў. Хаця тут цэны ўзляцелі. Тая ж бройлерная курчыца яшчэ, здаецца, месяц таму каштавала 23-24 тысячы за кілаграм, а цяпер ужо 29950 — 32100 рублёў. Суплыву курчыцу, дзе касцей больш, чым мяса, можна набыць па цане 21700-23800 за кілаграм. А вось кіло курынага бядра каштуе ў межах 52950—56600 рублёў, грудка — 53950—57050, кумпячочку — 42500—49000 рублёў.

Але ёсць па рынку мясцяны кропкі, дзе пакупнікоў зашмат. Ледзь праіскацца ў фірменны кіёск ад прадпрыемства «Магілёўхлебпрадукты». Выразка каштуе каля 93 тысяч рублёў — амаль на 30 тысяч танней за базарную, фарш свейны — 58100 рублёў, кіло тазабедранай часткі больш за 86 тысяч рублёў. Нехта цікавіцца свейным рагу, але яго няма. Кажуць апошні раз «косці» прадаваліся па 10 тысяч за кілаграм.

Калі кіёска сельгаспрадпрыемства «Авангард» чарага чакае машыну з таварам. Прадаўшчыца п'е чай і не супраць падзяліцца меркаваннем наконт цэн. «У нас нічога не затрымліваецца, — запэўнівае яна. — Паглядзіце, коўкі каштуе мяса ў прыватнікаў. За выразу ў выхадныя там прасяць да 150 тысяч за кіло, а наша каштуе каля 90 тысяч». І астатнія цэны вельмі прывабныя: лапатка — 80 тысяч, тазавая частка — 84 тысячы, свежае сала 43500, грудзінка — 45 тысяч. Гэта нармальныя цэны. А 12 гадзіне ў мяне прывоз, а пасля дзюэк ужо нічога не застаецца».

Да кіёска пад'ядзжае машына, і прадаўшчыца бяхчы прымае тавар. Кіроўца адчыняе дзверцы кузава, і людскі натаўп ледзь не ўскоквае ўнутр. Кіроўца срдзіта крычыць: «Людзі, дайце разгруціцца!» Але яго мала хто слухае. Усе хочучы мяса. Таннага.

Налі ЗІГУЛЯ.

ПАЛЯВАННЕ НА БАКАСА — АДКРЫТА!

Сёння пачынаецца летне-асенні сезон палявання на бакаса.

Як паведамілі ў Беларускай таварыстве палюўнічых і рыбаловаў, паляванне дазволена толькі ўдзень, з падыходу, выключна з палюўнічымі сабакамі — выжламі, спаніэлямі, рэтрыверамі. З адным сабакам могуць паляваць не больш за тры палюўнічы. У палюўнічых пуцёўках у графе «Асаблівыя ўмовы» пазначаныя парода, мянушка, нумар і іншыя звесткі рэгістрацыйнай карткі сабакі.

Паляванне на бакаса будзе доўжыцца да 9 жніўня, пасля чаго пачнецца паляванне і на астатніх птушак.

Дарына ЗАПОЛЬСКАЯ.

ЦЭМЕНТНЫЯ ЗАВОДЫ АБ'ЮДНАЮЦЬ У ХОЛДЫНГ

Адпаведна пастанова Савета Міністраў № 652 ад 7 ліпеня прадугледжвае стварэнне рэспубліканскага вытворча-гандлёвага ўнітарнага прадпрыемства «Беларуская цэментная кампанія».

Дакументам вызначаецца, што ў распарадкаванні новага холдынга будуць бязвыплатна перададзены дзяржаўныя акцыі двух адкрытых акцыянерных таварыстваў — «Беларускі цэментны завод» і «Крычаўцэментнашыфер». Ва ўпраўленні Беларускай цэментнай кампаніі будуць знаходзіцца 100-працэнтныя пакеты статутнага фонду абодвух заводаў, якія ўяўляюць сабой 723192 акцыі адкрытага акцыянернага таварыства «Беларускі цэментны завод» і 19669761 акцыя ААТ «Крычаўцэментнашыфер», паведамілі ў прэс-службе Дзяржкаммабмакі.

Сяргей КУРКАЧ.

«МІЖ МІНУЛЫМ І БУДУЧЫМ»

Пад такой назвай у Магілёве адкрылася выстава вядомага магілёўскага фотакарэспандэнта Алега Файніцкага.

На здымках — задумленыя, шчаслівыя, кранальныя твары ветэранаў. А побач — маладыя. Усхваляваныя, натхнёныя, уважлівыя. Маленькія імгненні, падледжаныя мастаком, невылічальныя замалёўкі з нашага жыцця. А па сутнасці, наша сучаснасць, якая злучае тое самае мінулае з будучым, усё лепшае з таго, што было знята на фотакamera за апошнія 10 гадоў. На адкрыццё выставы ў этнаграфічным музеі Магілёва прыйшлі ў тым ліку і героі яго фотарэпартажаў.

— У гэтай майстра вельмі добра атрымліваецца перадаць думкі, эмоцыі, сутнасць чалавека, — адзначаў ветэран Вялікай Айчыннай вайны, палкоўнік унутранага службы Мікалай Падшываленка. — Калі гістарычныя факты можна сказаць, то фота заўсёды кажа толькі праду.

У Алега Файніцкага гэта другая персанальная выстава, але ў якасці аднаго з таленавітых майстроў магілёўскага фотаклуба «Вясёлка» ён неаднаразава ўдзельнічаў у міжнародных выставах. Яго фота вядомы таксама па сайце БелТА, дзе ён працуе ў якасці вядучага фотакарэспандэнта на Магілёўскай вобласці апошнія 11 гадоў. Пра сваю выставу аўтар сціпла кажа, што вельмі хацелі такім чынам падзякаваць пераможцам.

У БАБРУЙСКУ КАНФІСКАВАЛІ НЕВЯДОМЫ ВІД ПСІХАТРОПАЎ

На Магілёўшчыне перакрыты канал пастаўкі псіхатропных рэчываў з Масквы ў Беларусь, які арганізаваў 29-гадовы жыхар Бабруйска. У яго канфіскавана буйная партыя небяспечнага тавара агульнай масай 48,5 г.

— Гэты від псіхатропаў яшчэ не сустракаўся на тэрыторыі рэспублікі, — адзначаў начальнік упраўлення наркакантролю і процідзеяння гандлю людзьмі УУС Магілёўскага аблвыканкама палкоўнік міліцыі Уладзіслаў Кавалёў. — Але па ініцыятыве МУС загады быў унесены ў пералік забароненых.

Мужчыне прагражае адказнасць па частцы 1 артыкула 328 КК РБ у выглядзе пазбаўлення волі на тэрмін ад двух да пяці гадоў.

НЕБЯСПЕЧНЫЯ МАТАЦЫКЛІСТЫ

Магілёўскія супрацоўнікі ДАІ занепакоены ростам колькасці ДТЗ з удзелам аматараў двухколавага віду транспарту.

За першы тыдзень ліпеня матацыклісты тройчы трапілі ў спіс парушальнікаў правілаў дарожнага руху. Сярод іх — 24-гадовы жыхар Быхаўскага раёна, які катаўся без правой дзі яшчэ і нападлітку. 21-гадовы жыхар Мінска, які не справіўся з кіраваннем, і 16-гадовы падлетак, матацыкл якога сутыкнуўся з «Сітраенам».

— Акрамя адсутнасці дакументаў на права кіраваць матацыклам і зложывання спіртным, парушальнікі грашчак таксама адсутнічалі моташлемы і спецыяльнай экіпіроўкі, — удакладніла інспектар аддзялення ДАІ УУС Магілёва Таццяна Старасотнікава.

Налі ЗІГУЛЯ.

НАВІНЫ

ПАДЗЕЛ

ФАКТЫ

Фота: Мгарыня, БЕЛТА/Фотобанк

■

З «СЯБРОЎ» — У АМФІТЭАТР,

або Чаму патэнцыйны дырэктар багатага прадпрыемства «прамяняў... хімію на музыку»?

Анатоль Васенда з жонкай і дзецьмі.

З гэтым абаяльным, інтэлігентным чалавекам, які кіруе калектывам працаўнікоў Летняга амфітэатра, многія «зоркі» мастацтваў вітаюцца за руку. Але наўрад ці яго ведаюць у твар глядачы самай вялікай у Еўропе канцэртнай залы. Цікава, што Анатоль ВАСЕНДА ў складзе ансамбля «Сябры» як музыкант выканаў на самым першым «базары» мастацтваў песню «Гуляць дык гуляць». Каб пагутарыць з Анатолем Іванавічам, прыйшлося разоў пяць пераносіць сустрэчу, бо ён заўсёды вельмі заняты. Загадчык філіяла «Летні амфітэатр» Цэнтра культуры «Віцебск» нават падчас нашай гутаркі перыядычна вырашаў самыя розныя арганізацыйныя пытанні. Але, як потым высветлілася, размова з ім каштавала журналісцкага чарпення. Пагаварылі не толькі пра амфітэатр, «базар», але і пра армію, каханых, дзяцей. У яго іх шасцёра — 3 сыны і 3 дачкі! І з усімі — самыя цёплыя і шчырыя стасункі.

слухаць пажадаў Анатоль Іванавіч Яромленка. Толькі пачалі выконваць другую песню — сказаў, што хопіць: яго, Анатоль Васенда, запрашаюць у «Сябры».

— Я ўвесь былы СССР аб'ездзіў з «Сябрамі». І на першы «базар» таксама прыехаў у якасці бас-гітарыста, — прыцягвае Анатоль Іванавіч.

Не мог падчас нашай гутаркі не заплытаць пра ролю каханых у творчым жыцці. Анатоль Васенда прызнаўся, што менавіта дзеля каханых у свой час ён вырашыў больш не гастраляваць. Знайшоў разуменне у Анатолі Яромленкі, які сказаў, што для яго заўсёды знойдзецца месца ў «Сябрах».

— Калі мужчына і жанчына сыходзяцца, а потым ім нешта непераадавальна перашкаджае ў сумесным жыцці, лепш разам не жыць далей. Але трэба ўсё-ўсё паважліва адносіны і заставацца прыкладам для дзяцей, каб яны не адчувалі недахопу у выхаванні. Я шчаслівы, бо ўсе мае дзеці нарадзіліся ў каханні. Маю трох сыноў і трох дачок. Старэйшай дачцы 32 гады, а малодшаму сыну 5 гадоў вясонню споўніцца, — з цёплай расказвае Анатоль Іванавіч.

ДЗЕ Я, А ДЗЕ ШАГАЛ?

Пераехаўшы ў Віцебск, Анатоль Іванавіч меў два шуканыя працы. Зайшоў і ў амфітэатр, дзе выступаў аднойчы. Ды казалі, што ў яго паслугах не маюць патрэбы. Потым выпадкова пазнаёміўся з тагачасным кіраўніком аддзела культуры гарвыканкама Віктарам Кібісавым, які прадставіў яго Радзівону Басу. Дзве прапановы атрымаў: або культурна-спартыўны комплекс амфітэатра, або філіял аддзела культуры — цперашні музей Марка Шагала. Анатоль Іванавіч жартуе: «Дзе я, а дзе Шагал?». Вырашыў, што першы варыянт яму бліжэй да душы.

— Мне часта шанцавала вучыцца ў добрых людзей. Вельмі дапамог Віктар Серафімавіч Аненкаў, які працаваў інжынерам у Летнім амфітэатры. Пасады загадчыка філіяла тады не было. Ён, выслушаўшы мае перажыванні наконтак таго, што я, творчы чалавек, не змагу займацца гаспадарчай працай, проста пацікавіўся, колькі ў мяне дома ляпчак, замкоў? «Дык тут тое самае, толькі шмат!» Я многаму навучыўся ў Аненкава і ўрощце атрымаў прапанову ад Радзівона Баса (былы дырэктар «Цэнтра культуры «Ві-

цебск» і дырэктры фестывалю. — Аўт.) стаць «галуноўца» ў амфітэатры, — расказвае Анатоль Іванавіч.

«ЦЯЖАРНЫ» АМФІТЭАТР І МЭБЛЯ... ПРАЗ ВОКНЫ

Адказаўшы на мае пытанні, Анатоль Іванавіч сказаў, што, дзякуй Богу, падчас канцэртаў жанчыны не нараджалі. А сам амфітэатр... так! Ён мае на ўвазе тэрмін — прыблізна 9 месяцаў, калі ў 2007 годзе над амфітэатрам будавалі дах. Паралельна надбудавалі паверх для новых грымёрных, зрабілі крытай кавяруню, да якой пракралі пешаходны мосцік. Ды яшчэ побач з'явілася выставачная зала «Духайскі круглік», дзе цяпер знаходзіцца экспазіцыя, прысвечаная гісторыі фестывалю.

— Гэта пра цяжарнасць амфітэатра, безумоўна, жарт. Але ж насамрэч ужо за 9 месяцаў была праведзена фантастычная праца. Я добра памятаю ўсе этапы рэканструкцыі. І такое цудоўнае здзяцц «нарадзілася»! А ўсё пачыналася ўвосені, людзі працавалі ў некалькі змен. Смешна цяпер успамінаць: каб мэблю ўсталяваць у грымёрных, мы яе — спачатку ўверх на пад'ёмніку, а потым праз вокны засоўвалі. У глядзельнай зале амфітэатра замест былых 4,6 тысячы месцаў пасля рэканструкцыі стала каля 6,2 тысячы, — прыцягвае Анатоль Васенда.

Паводле яго слоў, сярэд «зорак» ён не шукае сяброў. Але вельмі цёплыя стасункі ў яго склаліся з Аляксеем Глызіным. Яны нават нарадзіліся ў адзін дзень — 13 студзеня.

Што тычыцца «зорных» гісторый і казусаў. Усе, напэўна, памятаюць як Баскаў у зале пашкодзіў нагу, П'еха — у атлі, які выйшаў на сцэну амфітэатра. Хтосьці і цяпер носяць пінжак Льва Лешчанкі. А балгарскі «зорны» выканаўца Бісер Кіраў, калі прапрапарнаўся за сцэнай, не знайшоў туфель. І дзе ён? Шукаюць і зараз.

Наконт перспектывы. Побач з амфітэатрам на пляцоўцы з тэніснымі кортамі плануецца ўзвядзенне забавульняга цэнтра з катком, які будзе адкрыты і летам. Анатоль Васенда верыць, што гэтыя і іншыя цудоўныя ідэі будуць рэалізаваны.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Гастролі Танцы

З грузінскім каларытам, альбо Сусветная «зорка» балета Ніна Ананіяшвілі выбрала Ігара Артамонава

Народны артыст Беларусі Ігар Артамонаў быў адной з галоўных «зорак», якую гарача вітала мінская публіка падчас сустрэч у рамках «Балетнага лета». Асабліва падчас спектакляў, якія прывезла да нас на гастролі балетная труппа Тбіліскага дзяржаўнага тэатра імя Паліяшвілі. І стала зразумела: наш Артамонаў — амаль што грузін. Дастакова было паглядзець балет «Сагалабелі» (харэаграф Ю. Пасахава), каб зразумець, чаму ў яго так плёна складаецца супрацоўніцтва з грузінскай труппай: добры артыст, які здольны танцаваць усё. Такі добры, што яго нават пажадала бачыць сваім партнёрам цудоўная Ніна Ананіяшвілі, народная артыстка Грузіі і Расіі, якая пакарыла сусветна вядомыя тэатральныя сцэны. І працягвае танцаваць. Разам Артамонавым яны танцавалі ў Мінску балет «Маргарыта і Арман» у пастаноўцы Фрэдэрыка Эштана (балетны варыянт опернай «Травіята», паводле «Дамы з камеліямі»).

Народная артыстка Грузіі і Расіі Ніна Ананіяшвілі патлумачыла:

— Калі я думала, як паказаць вам нешта адметнае, то вырашыла, што трэба прывесці Эштана «Маргарыта і Арман». Гэта эпахальны балет, які быў пастаўлены ў свой час на Марго Фантэйн і Рудольфа Нурыева. І калі не стала Марго, гэты балет не ішоў ні ў адным тэатры. Яго доўга не ставілі. Аднаўленне зрабілі амаль праз 40 гадоў на Сільві Гілем (яна вельмі захацела) ў Каралеўскім тэатры Ковент-Гардэн. А другая балерыня, якая атрымала права танцаваць гэты балет, была я... Цяпер мы маем спектакль у сваім тэатры. Потым я дапамагла яго мець у тэатры Станіслаўскага Сяргею Філіну. Бліскучы твор: у маленькім паўгадзінным балете паказана ўся гісторыя «Дамы з камеліямі». Спектакль з мінімальнымі дэкарацыямі, але адчуваецца і атмасфера, і сэнс. Два чалавекі трымаюць спектакль. Са мной танцуе Ігар Артамонаў — я яму вельмі ўдзячная. Ён амаль што стаў грузінам. Ён таксама будзе танцаваць з намі у нашым грузінскім балете. Мы яго практычна «прапісалі» ў сябе!..

Сяброўства з «зоркай» сусветнага балета Нінай Ананіяшвілі пайшло на карысць беларускаму балету наогул. А таксама паўплывала на развіццё алейнай балетнай публікі, якая, акрамя класічных балетаў, змагла пачынаць іншую харэаграфію, якая развілася ў XX стагоддзі — у неакласічным кірунку, а таксама ў постмадэрнісцкім. Між іншым, дзякуючы гастроліам балетнай труппы Тбіліскага тэатра імя Паліяшвілі, калі можна было пачаць «Шэцц танцаў» у пастаноўцы Іржы Кіліяна, стала зразумела: балет — не толькі бездакорнае вытанчанасць ліній, гэта заўсёды сэнс. А таксама — гумар і нават «сцёб». І сучасны балет — гэта мастацтва шматоблічнае, часам лаканічнае, стрыманае, эфектнае. Але выкара тады, калі ў аздабленні сучаснага балета выкарыстоўваюцца найшыйшыя тэхналогіі (як праекцыя ў «Таямнічым садзе» ў пастаноўцы Сашы Яфімавай таго ж грузінскага

Ніна Ананіяшвілі.

тэатра), гэтае мастацтва ўсё роўна будзе заставацца вельмі жывым і эмацыянальным.

— Я ўзрадавалася, што падчас «Балетнага лета» ў Беларусі мы змаглі прычыніцца да святкавання 110-годдзя амерыканскага харэаграфа, заснавальніка неакласікі Джорджа Баланчына (асабліва таму мне прыемна, што паводле нараджэння ён Баланчынаўдзэ), — адзначыла Ніна Ананіяшвілі. — Мы танцавалі «Моцарціяну», адзін з апошніх яго балетаў. Радуе, што ў нас у тэатры ёсць яго Сэрэнада». Таксама я вельмі ўзрадаваная, што ў рэпертуары балетнай труппы беларускага Вялікага тэатра з'явіўся Кіліян, яго «Шэцц танцаў». Гэта было маё ўмяшанне: даўно сяброў з Іржы Кіліянам. Мне першы ён даў дазвол на выкананне сваіх балетаў на постсваекай прасторы. І я вельмі хацела, каб вашы артысты мелі магчымасць танцаваць гэта. Калі ў рэпертуары тэатра з'яўляюцца імёны такіх харэаграфіў, гэта сведчыць пра высокі ўзровень труппы, пра што ва ўсім свеце тут жа ўсе даведаюцца. Балетны свет вельмі маленькі, і інфармацыя распаўсюджваецца хутка. Гэта дадае вамаму тэатру славы і правакуе цікавасць да яго.

Трэба прызнаць, што і сама Ніна Ананіяшвілі амаль што «прапісалася» ў Беларусь: удзельнічае ў пастаноўцы балета. Але няхай гэта будзе сюпрызам у новым тэатральным сезоне.

Ларыса ЦІМОШЫК

Кінакрокі

Мода на Чэхава, ці Чаму чэхаўскія матывы ў кіно апрыйрэы цікавыя

На кінастудыі «Беларусьфільм» знялі карціну «Прадмет абаянны». Задзейнічаны Антон Паўлавіч Чэхаў, антураж XIX стагоддзя і сіла фатальнай жанчыны. Спачатку не інтрыгвае. Дададзім чэхаўскую чынічнасць, сюжэтныя хітрасці, красуню ў галоўнай ролі і страці, страці, страці...

Карціна заснавана на некалькіх творах Чэхава: «Чайка», «Тры сястры», «Жывы тавар», «Дзядзька Ваня» і «Цугванг». Сінтэз пераўтварыўся ў своеасаблівы дэтэктыў XIX стагоддзя. У гэтым дэтэктыве ёсць і самагубства, і турма, і вар'яты — усё з-за жанчыны. Спачатку карціна называлася «Цугванг» (у шашках і шахматах гэта становіцца, любі хад і якога прывядзе да пагаршэння пазіцыі). Назву вырашылі змяніць, таму што «палава супрацоўнікаў кінастудыі не магла яе вымавіць» (жарт дырэктара). Кінематаграфісты, як адзначыў дырэктар «Беларусьфільма» Алег Сільвановіч, імкнуліся перадаць атмасферу чэхаўскай прозы.

Міжрадоўе літаратуры Чэхава — складаны матэрыял для кінематографа. Так, проза Антона Паўлавіча вядомая сваёй прастамай і кароткасцю, умемнем у малым аб'ёме расказаць пра многае, некалькімі штырхамі стварыць паўнаватрасны вобраз, ёміста і справядліва апісаць усё грані чалавечай натуры. Нашай натуры: які бы ні пагарджалі мы тым, пра што чытаем, часам, гідкім і подлым (разам з прыгожым, сапраўдным, чыстым) — усё гэта частка нас саміх. Непрыемнае, але і прыгожае. Вартае, але і нізкае. Нізкае. Калі мы да яго не маем даначынення, усё роўна неаб'явавава. Яно рассяеваецца ў жыцці вакол, у прыродзе знаёмых людзей, у размовах на кухні. Чэхаў пісаў пра гэта наўпрост і «у лоб», прозай халоднай назіральнасці, з дэталіцы, чынічнасці.

Але кароткасць кароткасцю, а як перадаць влікі сэнс маленькай прозы? З якога боку да такой літаратуры падысці кінематаграфістам? Што варта ўзяць

ад яе і ці можна ганарыцца адсылкамі да Чэхава? Да таго ж Чэхаў сёння не тое каб папулярны (бо ён заўсёды «у тэндэзе»), але патрапіў у нейкую тэндэнцыю. Людзям падабаецца пафранціць чытатай Чэхава (бо Чэхаў!). Пра «ўніверсітэт развівае глупства», «у чалавечым шчасці ёсць нешта сумнае», «справа не ў пэсімізме і аптымізме, а ў тым, што ў дзевяноста дзевяці са ста няма розуму». Прадзімае безнадзейнасць. Чэхаўская чынічнасць чамусьці прыйшла даспадобы не інтэлектуалам — не, не пра іх, — і нават не псеўдэнтэлектуалам, а моднікам. Для некаторых амаль прэстыжна быць мізантрапам, расчараванца ў жыцці, страціць веру ў людзей (яны ж такія неразумныя і прыземленыя). Урыўкі з чэхаўскіх апаўдэнняў тут вельмі дарэчы. Таму пісьменнік выйшаў за рамкі інтарэсу з боку аматараў класічнай літаратуры.

Значыць, фільм паводле Чэхава павінен выклікаць цікавасць. Ад гэтага імені вее годнасцю, аўтарытэтам і патэмнай апарай тых, хто расчараваны (у чым, не важна).

У правільнайцы сюдыю князя Грахоўскага прыязджае папулярны беллетрыст Барыс фон Дыдэрыч. Князь з жонкай, дарослымі дачкай і сынам гасціцца прымаюць у сябе знаёмцаў. Час ад часу ў гасці заезджаюць і сябры сям'і, павятовае спраўнік працаючы Данила Ахляпкоў і мясцовы доктар. Такая «тусоўка».

Але ў цэнтры ўвагі аказваецца не вядомы пісьменнік, а яго жонка — прыгажуня Ліза. Трэба сказаць, нарабіла яна спраў у гэтай вёсцы. Закахаля ў сябе юнака Рыгора Грахоўскага, сына князя. Адзін эпізод пачынае шэраг адкрыццяў для глядача: Ліза зашпільвае сваю сукенку ў спальні, а юнак побач пакутуе ад каханна. Далей — больш: глядач пачне разумець, чым геранія займаецца ў гэтай вёсцы, акрамя мацінаў і катання верхам. Відавочна, яна не імкнецца захаваць вернасць свайму мужу.

«НА ПЕРШЫЯ ГАНАРАРЫ КУПІЛІ АДНОЛЬКАВЫЯ ДЖЫНСЫ»

Калі б Анатоль Іванавіч не расказаў мне, што ён нарадзіўся ў Карэліі, а потым доўгі час прабыў на Гомельшчыне, думаў бы — з Адэсы. Калі расказвае нешта, нават пра асабістае, жартуе. Летась споўнілася 20 гадоў, як ён працуе ў Цэнтры культуры «Віцебск». Старэйшая сястра на сваю першую зарплату купіла мне гітару, а раней бацька падарыў гармонію. На гітары доўга хутка навучыўся іграць, не ведаючы нот. Дапамаглі асвоіць інструмент хлопцы, якія ўжо ігралі. Бывае, і цяпер «балуся» на гармоніку. Калі-небудзь выканаю вам нешта з рэпертуару «Бітлз» або «Назарэт».

Першыя грошы на музыцы Анатоль Васенда стаў зарабляць яшчэ ў школе. — Мы з хлопцамі не толькі ў школе выступалі, але і ў так званай «клетцы» — так у савецкія гады называлі вулічныя танцпляцоўкі. Эля Ягораўна Сулімска, наш класны кіраўнік, якраз насупраць жыла і з балкона бачыла нас. Сказала, што ніякі апраўданні не здаць экзамены не будуць прымацца. Здалі! А на першыя ганарары мы ўсім квартатам купілі сабе аднолькавыя джынсы і кашулі.

Пасля школы не паступіў у політэхнічны інстытут на машынабудуальніцкі факультэт. Каб год не губляць, побач на праспекце Кастрычніка здаў дакументы ў вучылішча хімікаў №79. Калі скончыў яго з адзнакай, усё-такі паступіў у тую ВНУ, у якую хацеў, — расказвае Анатоль Васенда.

Падчас службы ў арміі ён амаль што не трапіў на вайну. — Нам на вучэбнай базе «Пухавічы» выдалі скураныя рамяні, а ў савецкі час гэта значыла, што адраваць за мяжу. Думаў, што ў ГДР ці Польшчу. У мінскім аэрапорце зразумеў, што паліцмі зусім у іншы бок — у Туркменію, а побач — Афганістан. Я туды і трапіў бы, калі б не прастудзіўся ў спякотным клімаце. Скразнякі былі ў ламашканкі, дзе мы вывучалі тэорыю. Спачатку, калі я ўвесь пахаўцеў, думалі, што жаўтуха. Толькі ў балыцы выявілі плёўрыт. Праз два месяцы прыехаў на ранейшае месца службы і... ні палак, ні людзей. Я зразумеў, што хлопцаў адравалі ў Афганістан. Тры разы пільваў рапарты, але з-за перанесенай хваробы мне адмаўлялі. Быў у арміі і камандзірам аддзялення, у сакрэтнай часці паслужыў.

А МОГ СТАЦЬ ДЫРЭКТАРАМ ПРАДПРЫЕМСТВА

Пасля арміі Анатоль працягнуў вучобу на хімічным заводзе. Зарабак там быў добры, кіраўніцтва вельмі цаніла адказнага работніка. Анатоль Іванавіч тады займаў пасаду старэйшага інжынера аддзела камплектацыі. Музыкант сабраў калектыў аднадзямцаў, з'явіўся ансамбль. Завод заплаціў за вельмі добрае на той час абсталяванне для правядзення канцэртаў. Выступалі на прадпрыемстве, у Гомелі і не толькі. І заўсёды пад бурныя апладысменты публікі. Дырэктар завода, Уладзімір Сцяпанавіч Стральчонок, літаральна маліў Анатоль Іванавіча не звальняцца. Маўляў, ды іграй ты колькі хочаш у вольны час, падтрымае: з цябе добры кіраўнік завода будзе, і гэта — мінімум, а максімум...

— А тады (здаецца, гэта быў 1988 год) прынялі першы закон аб кааператыве. Мы гэтым па-добраму скарысталіся, каб зарабляць на музыцы. Атрымала падтрымку мая ідэя — стварыць кааператыву. Вядома, былі патрэбны грошы на інструменты, абсталяванне. Дык мне даверылі атрымаць крэдыт на проста фантастычную па мерках сярэднястасцінага грамадзяніна СССР суму — 65 тысяч рублёў! Тыя грошы, памятаю, у двух чамаданках «дыпламаты» неслі. Купілі гукавую апаратуру, аўтамабіль, музычныя інструменты. На заводзе ўсё, што трэба было, абсталявалі ў фургоне, пачалі ездзіць на гастролі.

Кааператыву і рок-група называліся аднолькава — «Саюз». Праграма мела назву «Ад 70 і маладзейшым» — песні на розны густ. Мы самі пісалі музыку і вершы. На жаль, не ўсе вытрымалі выпрабаванне папулярнасцю, грашма і пачалі ленавацца. На тым кааператыву і скончыўся. Але я цалкам разлічыўся за крэдыт, — успамінае Анатоль Васенда.

ДВА АНАТОЛІ ІВАНАВІЧЫ І... МУЗЫ!

Пасля кааператыва ў творчым жыцці майго героя наступіла расчараванне. Даў ён сабе слова больш ніколі прафесійна не займацца музыкой. Але куды збжыў ад лёсу? Запрасілі Анатолі Іванавіча працаваць мастацкім кіраўніком у вучылішча электратэхнікі №81. І да гэтага часу здзіўляецца таму, што сярэд будучых электрыкаў, электрамонтэраў знайшліся вельмі адораныя хлопцы. Так камандай сыграліся добра, што іх па-

рыца была забіта і ўвогуле ці была яму жонкай. Можна паставіць пытанне і аб рэальнасці ўсіх дзеянняў, бо ў канцы фільма беллетрыст прыходзіць са сваім расповедам да выдаўца. Ці была Ліза, Ахляпкоў, Грахоўскія або гэта толькі пісьменніцкая ўяўленне — вырашаць самому глядачу.

Ці адчуваецца ў стужцы Антон Паўлавіч? Так, увесь Чэхаў — у нізкіх чалавечых стражках, згубных інстынктах, патуранным сваім слабасцям, бездапаможнасцю перад непрыяннымі наступствамі. Фільм не мае нейкай маралізатарскай уласцівасці, і ў прыватнасці яе не было. Быццам бесстаронняя канстатацыя, высновы з якой павінен зрабіць сам глядач...

Фільм — ілюстрацыйны, у форме нейкай гульні з глядачом. На працягу карціны тонкім галаском шнабечна «фатальна жанчына», моцныя мужчыны становяцца слабымі, і ўсё гэта закучываецца ў хуткі вір, які не спыніць і не павярнуць у адваротны бок. Гульня прымае форму галаваломкі: рэальнасць тут арганічна спалучаецца з трызненнем, можа, сном, фантазіяй, марай. Паспрабуй зразумець... Але гэты фільм не менш рэальны, чым сюжэты нашых кухонных разоў, чым тое, што мы бачым вакол сябе. Уладзіццяся ў персанажаў — і воль у іх можна ўбачыць грахі сучаснікаў, падзеньне нораваў, уласныя слабасці, няхай і не настолькі гіпербалізаваныя. Гэта свет, у якім традыцыйная мараль

Пасля падзеі

ПОСПЕХ ВЫЛІЧАЕЦЦА Ў ТЫСЯЧАХ

Калі б хапала плошчы, выставу «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі» варта было б пакінуць у пастаяннай экспазіцыі

10 ліпеня выстава «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі», якая працягвалася чатыры месяцы, закрылася. За гэты час было прададзена каля 14 тысяч квіткоў, яшчэ каля 40 тысяч чалавек змаглі ўбачыць выставу разам з агульнай экспазіцыяй і падчас акцыі «Ноч музеяў».

Было замоўлена каля 300 экскурсій, а ў гасцявой кнізе засталася больш за 700 водкукаў.

Частка экспазіцыі будзе паказана ў Вільні. Акрамя таго, выстава будзе прадставлена на вераснёўскім II Нацыянальным музейным форуме ў Гомелі.

— Гэты праект накіраваны на будучыню, на дзядей і моладзь, якія павінны ведаць і ганарыцца сваёй гісторыяй. Мы рыхтавалі выставу два гады, і ў кантэксце юбілею — 75-годдзя музея — гэта самая важная падзея года, а можа, і не аднаго. Калі б хапала плошчы, варта было б пакінуць праект у якасці пастаяннай экспазіцыі, — адзначыў дырэктар Нацыянальнага мастацкага музея Уладзімір Пракапцоў.

Выстава была адзначана не толькі наведвальнікамі, яна атрымала прызнанне і на прафесійным узроўні. Міжнародны фестываль тэатры-рыяльнага маркетынгу і брэндыву OPEN вядучыя яе пераможцы намінацыі «Культурны праект».

На XI Міжнародным конкурсе «Мастацтва кнігі» Гран-пры атрымаў каталог выставы «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі».

Выстава змясціла ў сябе каля 500 экспанатаў, пачынаючы з часоў Візантыі да сучаснасці з 29 музеяў рэспублікі, прыватных і карпарацыйных калекцый.

Асабліва цікавае ў аматараў беларускага мастацтва выклікалі ўнікальныя для калекцыі творы, упершыню прадстаўленыя ў Беларусі: карціна Хаіма Суціна «Ева», набытая Белгаспрабаманкам на аукцыёне Sotheby's за 1 млн 860 тыс. долараў, праца Валенція Ваньковіча «Партрэт пазта Тамаша Зана» — адзіны вядомы сёння партрэт пазта, выкуплены ў расійскага калекцыянера. Наведвальнікі выставы ўпершыню змаглі ўбачыць кнігу Сімона Палацкага «Жазло праўлення», выдадзенаю ў 1667 годзе, карціны Марка Шагала і многае іншае.

Ірэна КАЦЯЛОВІЧ

■ Аб духоўным

«ЁН ПАКАЗАЎ СУТНАСЦЬ ХРЫСЦІЯНСТВА»

Добрая традыцыя знаходжання ў нашай краіне святыню працягваецца

Праз тыдзень, 20 ліпеня, у сталічны Свята-Духаў кафедральны сабор прыбывае абраз з часціцай мошчы прападобнага Сергія Раданежскага. Пра асобу вялікага манаха, заснавальніка Троица-Сергіевай лаўры, «Звяздзе» распавёў іерэй Дзімітрый ШУЛЬГА, настояцель прыхода храма Прападобнага Сергія Раданежскага ў Мінску.

— Паслаўны чалавек павінен быць хрысціянствам не па назве, а па ладзе жыцця, — разважае айцец Дзімітрый. — Прападобны Сергій Раданежскі паказаў сутнасць хрысціянства. Ён імкнуўся перамагчы ўладу граху. Гасподзь убачыў яго працу і падзяліўся з ім сваімі багатымі дарагамі. Прападобны Сергій нарадзіўся ў 1314 годзе. Прыблізна ў 20 гадоў стаў манахам. Доўга гэтага не рабіў, бо бацькі хацелі, каб ён зацвердзіў у сабе гэты выбар. Дзесьці праз 20 гадоў прыняў святарства, стаў іераманахам, ігуменам Троица-Сергіевага манастыра. Месца, на якім пабудавалі манастыр, было абсалютна непрыдатным для жыцця: дзікі лес, адсутнасць ежы. Да вады трэба было ісці тры кіламетры. І, калі ўлічваць яго баярские паходжанне, можна ўявіць, якія нязручнасці ён адчуваў у падобных умовах. Усё гэта рабілася дзеля таго, каб набойць сардэчнаму чыстыню, аднавіць сувязь з Богам. Ён натхніў славы і блаславіў Дзімітрыя Данскага на ўдзел у Кулікоўскай бітве, аб'яднаў усю вакол ідэі святасці, хрысціянскага адзінства. На той момант разрозненая Русь упершыню здолела сабрацца разам, каб даць дастойны адпор мангола-татарам. Разам са сваімі вучнямі ён заснаваў каля 40 манастыроў. Пры ім Русь з'ядналася і зазьяла ўсёй сваёй прыгажосцю. І так было, па меншай меры, на працягу двух стагоддзяў пасля смерці прападобнага.

— Ці можна прападобнага Сергія лічыць адным з самых папулярных праваслаўных святых?

— Так, ён, між іншым, з'яўляецца заступнікам навучэнцаў. Дарэчы, гісторыя яго жыцця сведчыць аб тым, як цяжка яму давалася навука. Старэйшы і малодшы браты навучыліся чытаць і пісаць, а ён хоць і стараўся, ніяк не мог гэтага зрабіць. Аднойчы прападобны заўважыў юнака, які маліўся пад дрэвам. Пасля малітвы на чачы спытаў яго: «Што табе, дзіця?» І ён сказаў, што хоча навучыцца чытаць. Чарнарызец яшчэ раз памаліўся, даў яму кавалачак просвіры і быў запрошаны на абед у сям'ю прападобнага. Пасля таго, як усе паабедалі, манах сказаў: «Чытай псалтыр». На што Варфаламей (такое імя прападобны атрымаў пры нараджэнні) сказаў: «Не магу, ойча». Аднак ён паспрабаваў і ў будучым стаў чытаць лепш за ўсіх у класе. Сёння шмат школьнікаў і студэнтаў просіць заступніцтва менавіта ў Сергія Раданежскага.

— Цікава, ці ёсць яшчэ ў Беларусі прыходы ў гонар прападобнага Сергія?

— Я дакладна ведаю, што ў нас ёсць яшчэ некалькі прыходаў у гонар прападобнага. У нашым, дарэчы, знаходзіцца часціца яго мошчы. І падчас нядзельных набажэнстваў у храм выносіцца ікона з маштавіком для пакланення вернікаў. У межах святкавання 700-годдзя з дня нараджэння прападобнага Сергія Раданежскага 23 чэрвеня Уладыка Павел, мітрапаліт Мінск і Слуцкі, асвяціў на тэрыторыі нашага пры-

Фота: Р. ПІСЦІКА

хода помнік прападобнаму і месца, дзе будзе пабудаваны храм у гонар гэтага вялікага святаго. Помнік падараны нам дабрачынным фондам захавання духоўнай спадчыны прападобнага Сергія Раданежскага. Гэта манументальны вобраз святога, які бласлаўляе кржым усіх вернікаў, якія прыходзяць у царкву. На пастамента скульптуры два бар'ельефы. На адным адлюстраваны Дзімітрый Данскі, на другім — князь Андрэй Альгердавіч, які разам з палачанамі ўдзельнічаў у Кулікоўскай бітве.

Тарас ШЧЫРЫ.

P.S.: Вечарам 20 ліпеня адбудзецца сустрэча абраза на плошчы каля Свята-Духава кафедральнага сабора. Пакланіцца іконе 21:00 — 24 ліпеня можна будзе з 8.00 да 21.00, а 25-га чысла — да 14.30.

ПЕРАМОГА НАД АГНЁМ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Днямі карэспандэнт «Звязды» разам са старэйшай Навагрудскага раённага Савета дэпутатаў Сяргеем Мішарыным і супрацоўнікамі МНС сустрэліся з сям'ёй Лабкыных. Уручылі ім падзяку за праяўленую мужнасць на паражэную ўдарэннем водпуску па доглядзе малодшага сына Севы (яму цяпер 1 год і 3 месяцы), а старэйшы сын, Дабрыня (у канцы гэтага месяца яму споўніцца 4 гады), хадзіў у дзіцячы садок.

«АБЖЫВАЛІСЯ, ПЛАНАВАЛІ ПАБУДАВАЦЬ ЛАЗНЮ...»

Адна з галоўных прычын пажараў — п'янства. Выпіў, закурый на ложку, заснуў — і, здарэцца, ужо не прачнуўся. Але тут сітуацыя зусім іншая. Эдуард і Ірына Лабкыны прынішчваю не ўжываюць алкаголю. Гэта пацвярджае старшыня Любчанскага сельвыканкама Іван Ярмоў:

— Ніякіх папушэнняў з моманту іх прыезду да нас не было. Прыстойныя людзі. Калі б усе былі такімі, то не было б і праблемных сям'яў.

Эдуард Лабкын да пераезду на Навагрудчыну быў мінчанінам, Ірына — з Магілёўшчыны. Яны пазнаёміліся ў беларускай сталіцы 10 гадоў таму, а затым разам з кампаніяй сяброў у сваякоў (сярод іх была і сям'я Алены, сястры Эдуарда) сталі шукаць такое месца, каб, жага Ірына, «жыць і выхоўваць дзяцей на прыродзе».

— Мы аб'ездзілі розныя рэгіёны Беларусі, пакуль не «паклалі вока» менавіта на Чарэшлю. Нарэшце купілі ў гэтай вёсцы дамы. Ужо 6 гадоў тут пражылі. Нам вельмі падабаецца ў Чарэшлі. З

тутэйшымі людзьмі склаліся прыезныя адносіны, — расказвае Ірына. Эдуард Лабкын апошнім часам працаваў «вахтавым метадам» на будаўнічых работах у Мінску. Ірына знаходзілася ў дэкрэтным водпуску па доглядзе малодшага сына Севы (яму цяпер 1 год і 3 месяцы), а старэйшы сын, Дабрыня (у канцы гэтага месяца яму споўніцца 4 гады), хадзіў у дзіцячы садок.

Самая вялікая праблема цяпер у тым, што ім нельга знаходзіцца на сонцы. Таму ў гэтыя спякотныя дні выходзім на вуліцу ў гадзін 7-8 вечара, ды і тое цалкам апранутымі.

Дом, ад якога цяпер застава папаліліца, быў драўляным. Звычайны, зусім не «карызны» вясковы дом. Праўда, новыя гаспадары прыклілі шмат намаганняў, каб у ім абжыць. Аднавілі сцены, вокны, электраправодку, завезлі новую мэблю. На прыездзімным участку пасадзілі плодзавыя дрэвы, ядловец, зрабілі кветкавыя кампазіцыі, парнікі для памідораў і перцу. Планавалі пабудавать лазню. Але ўсе планы ўмомант змяніліся ў ноч на 1 чэрвеня...

«ДЛЯ МЯНЕ ГЭТА НЕ ПОДЗВІГ...»

— У вас ёсць разуменне, што, выратаваўшы сваіх блізкіх, вы здзіўнілі сапраўдных падзвіг? — цікавіцца ў Ірыны Лабкынай.

— А што было рабіць у той сітуацыі? Ніякі гэта для мяне не падзвіг, — адказвае Ірына і зноў «вяртаецца» у тую ноч: — Быў звычайны дзень. Муж прыехаў з Мінска, і пасля вачэрны мы паклалі дзяцей спаць. Неўзабаве заснуў і Эдзік, а я пайшла за камп'ютар, за якім прасядзела некалькі гадзін. Ні-

якага паху газу ў той час не адчувала. Прыкладна ў гадзін 12 пайшла спаць. Прачнулася ад таго, што на нас нешта звалілася. І адрэзана не зразу мела, што гэта было. А потым закрывала: «Мы гарым!» Дзеці дзілася ў дэкрэтным водпуску па доглядзе малодшага сына Севы (яму цяпер 1 год і 3 месяцы), а старэйшы сын, Дабрыня (у канцы гэтага месяца яму споўніцца 4 гады), хадзіў у дзіцячы садок.

— Дзеці адчуваюць сябе нармальна. Пэўна, самая вялікая праблема цяпер у тым, што ім нельга знаходзіцца на сонцы. Таму ў гэтыя спякотныя дні выходзім на вуліцу ў гадзін 7-8 вечара, ды і тое цалкам апранутымі. Для нашых дзяцей, якія з маленства дзеля загартоўвання арганізма абліваюцца вадай, гэта доволі складана. Але нічога не зробіш — трэба выконваць рэкамендацыі ўрачоў. Што ж тычыцца нас з мужам, то пэўна праблема са здароўем ёсць, але, спадзяюся, наступова ўсё нармалізуецца.

«У СПЁКУ НЕ ВЫХОДЗІМ НА ВУЛІЦУ»

Дарэчы, з мілай сэрцу Чарэшляй Лабкыны развітацца назаўсёды не збіраюцца. Адновіць страчаныя ў пажары дакументы, пасля чаго прымуца за будаўніцтва новага дома — у гэтай жа вёсцы. Сям'я атрымае адрасную дапамогу. — Пакуль прапануем часовае жыллё ў райцэнтры, а пасля дапаможам і вывезці рэшткі згарэлага дома, і з будаўнічымі

Нягледзячы на гэтае папаліцца, Лабкыны хочаць застацца жыць у Чарэшлі.

дапамогі. Прычым спачатку ў Гродне шпіталізавалі траіх членаў сям'і, а чацвёртага, Дабрыню, транспартавалі з Навагрудка праз Пінск, пакуль яны выйшлі з шокавага стану. Дзецім зроблены дзве аперацыі па перасадцы скуры. Цяпер уся сям'я, хоць і вылісана з балыніцы, працягваю назірацца медыкамі. У канцы ліпеня трэба зноў ехаць у Гродна на абследаванне.

— Дзеці адчуваюць сябе нармальна. Пэўна, самая вялікая праблема цяпер у тым, што ім нельга знаходзіцца на сонцы. Таму ў гэтыя спякотныя дні выходзім на вуліцу ў гадзін 7-8 вечара, ды і тое цалкам апранутымі. Для нашых дзяцей, якія з маленства дзеля загартоўвання арганізма абліваюцца вадай, гэта доволі складана. Але нічога не зробіш — трэба выконваць рэкамендацыі ўрачоў. Што ж тычыцца нас з мужам, то пэўна праблема са здароўем ёсць, але, спадзяюся, наступова ўсё нармалізуецца.

— Дзеці адчуваюць сябе нармальна. Пэўна, самая вялікая праблема цяпер у тым, што ім нельга знаходзіцца на сонцы. Таму ў гэтыя спякотныя дні выходзім на вуліцу ў гадзін 7-8 вечара, ды і тое цалкам апранутымі. Для нашых дзяцей, якія з маленства дзеля загартоўвання арганізма абліваюцца вадай, гэта доволі складана. Але нічога не зробіш — трэба выконваць рэкамендацыі ўрачоў. Што ж тычыцца нас з мужам, то пэўна праблема са здароўем ёсць, але, спадзяюся, наступова ўсё нармалізуецца.

Ірына і Эдуард Лабкыны папрасілі праз газету выказаць вялікую ўдзячнасць усім медыкам, якія клапаціліся і працягваюць клапаціцца пра іх здароўе: калектыву Навагрудскага раённага балыніцы, гродзенскім урачам Сяргею Аляксандравічу Герасічэўку, Віктару Іванавічу Галаўні, Аляксандру Віктаравічу Хмяленку і іншым спецыялістам з абласной дзіцячай балыніцы і абласной балыніцы хуткай дапамогі. А таксама ўсім добрым людзям, якія дораць надзею і ўпэўненасць у заўтрашнім дні, дапамагаюць у той момант.

Барыс ПРАКОПЧЫК. Фота аўтара

ЛІПЕНЬ. ВІЦЕБСК. «СЛАВЯНСКІ БАЗАР»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

А далей пачалося музычнае шоу, якое будзе грымець у Віцебску яшчэ цягам некалькіх дзён. У дырэктары фестывалю не падманулі: насамрэч сёлета афіцыйнае адкрыццё форуму мастацтваў стала феерычнай падзеяй. Галоўная сцэна «базару» ў Летнім амфітэатры літаральна завярнула спецыяльнымі эфектамі. Часам было такое ўражанне, што сцэн некалькі. Прыемна былі ўражаны і тэлеглядачы: для іх сёлета стваралася адмысловая «карцінка».

Учора ў другі раз выступалі юныя ўдзельнікі конкурсу. Хто больш набраў балаў — журы трымае гэта ў тайне. Вынікі конкурсу будуць вядомыя сёння. Старшыня

журы Ірына Рафаеўва, заслужаная артыстка Рэспублікі Беларусь, прызналася журналістам, што добра памятае, як у дзіцястве сама выступала на розных конкурсах і вельмі хвалювалася. Таму добра разумее перажыванні юных «зорачкаў».

А ўдзельнікі конкурсу маладых выканаўцаў учора выступілі ў паўфінале. На сцэну «Славянскага базару» выйдуць прадстаўніцы 21 краіны. Геаграфія конкурсу з кожным годам пашыраецца. Сёлета, напрыклад, упершыню прыехаў гошць з далёкай Мексікі. Прадстаўнік Беларусі Артур Міхайлаў выступае пад №14. Ён, між іншым, прызнаўся, што адчувае «дапамогу родных сцен». А парадкавы нумар выступлення для яго не прычыны. Журы конкурсу ўзначальвае

Кім Брэйтбург, заслужаны дзеяч мастацтваў Расіі, кампазітар, прадаюсар. Ён лічыць, што для перамогі канкурсанту трэба мець не толькі добрыя вакальныя здольнасці, але і свой вобраз, стыль...

Многія заўважалі, што змяненне фармату конкурсу паспрыяла яшчэ большай цікавасці да яго. — Сёлета больш якасны адбор канкурсантаў, якія выйдуча ў фінал. Адна справа паглядзець відэазапіс выступленняў, азнаёміцца з пералікам творчых дасягненняў, а зусім іншае — убачыць удзельнікаў конкурсу на сцэне. Што тычыцца тых, хто не стане фіналістамі: яны атрымаюць сертыфікат і змогуць пры даданні ў перспектыве зноў выпрабаваць лёс на «Славянскім базары». Акрамя таго, паўфіналісты могуць

■ Знарок не прыдумаш

ВЯРТАННЕ ВОЛІ

Як праз 17 гадоў маладая беларуска знайшла страчаную радзіму

«Цыганка прынесла мяне да маёй бабулі, у якой не было дзяцінства, а быў толькі сын, і яна купіла мяне», — расказвае неверагодна прыгожая дзяўчынка з ільнянымі валасамі і зялёнымі прамяністымі і сумнымі вачыма. Аблічка — самае што ні на ёсць беларускае, а змаціцанасць, яркая міміка і інтанацыя — цыганская. Гісторыя 21-гадовай урадзжкі Беларусі, якая знікла без звестак 17 гадоў таму і раптоўна знайшлася, нагадвае спалучэнне бразільскага серыяла, дэтэктыўнай гісторыі і сентыментальнага п'есы. У тое, што такое магчыма, складана паверыць. Аднак жыццё часам нагадвае, што ў суровай будзённасці можна знайсці месца для душы.

Дзяўчынка расла ў цыганскай сям'і як усе дзеці, толькі ніяк не магла прывучыцца да новага імя Марыя, бо памятала, што яе завуць Воля. А яшчэ ўвесь час адчувала сябе «белай варонай», хоць, паводле яе слоў, сталіліся да яе як да роднай. І цяпер яна, яшчэ такая маладая, але такая не па-юнацку сур'ёзная, расказвае пра свой лёс, ледзьве стрымліваючы слёзы. «Мне вельмі шмат давалося перажыць. Мяне любілі, выхавалі, як змаглі, нават больш — нада мною дрыжалі. Але гэтае пацудзе — разумеш — не тваё. У мяне заўсёды былі пытанні: хто я такая, адкуль я родом? Якая ні была б праўда — нават калі мае бацькі мяне прадалі — я хацела б яе ведаць».

У Малдове Воля вучылася цыганскаю і малдаўскаю мовамі, скончыла 9 класаў рускай школы (рускую яна ведала з дзяцінства), адвучылася ў каледжы спачатку на повара, пасля на цырульніка, асвоіла майстэрства манікюру, нават перамагла ў мясцовым конкурсе прыгажосці... і не ведала, што ўвесь гэты час на радзіме яе шукаюць.

— Яшчэ ў 1997 годзе інспекцыя па справах непаўналетніх і крзім-нальных вышук горада Мінска ініцыявала пошукі дзяўчынкі, — паведаваў «Звяздзе» супрацоўнік прэс-службы ГУОС Мінгарвыканкама Андрэй САСОНКА. — Быў абвешчаны распулікацкі, міжнародны і міждзяржаўны вышук, шукалі па ўсім свеце. У беларускай міліцыі была інфармацыя, што дзяўчына знаходзіцца ў Малдове. Дасылалі запыт і туды, дзе яна жыла, у горад Сарокі. Але вынікаў ён не даў, бо на той момант Вользе выдалі дакументы на новае імя і нават пазначылі ў іх іншую дату нараджэння.

Як ні спрабавала дзяўчына распавесці ў бабулі пра сваю сапраўдную сям'ю, тая прасіла не крапаць гэтай тэмы. Гаварыла: маўляў, гэта можа прынесці ні шкоду. Што не дзіўна, бо Вольга ў мамы ўкраі, а пасля прадалі. Але сёлета бабуля памерла, і Вольга, вырашыўшы, што ўжо не можа ёй нашкодзіць, сама распачала актыўныя пошукі сваёй каранёў. Спачатку звярнулася ў праграму «Чакан мяне», але там ёй адказалі, што звестак недастаткова і дапамагчы ў гэтай сітуацыі не змогуць. У распачатку, амаль страціўшы надзею, пайшла са сваёй праблемай да псіхолага, і разам з ім яны прынялі рашэнне звярнуцца ў малдаўскую міліцыю. Пачалася праверка па базавых вышукі, і ўсё прыкметы дзяўчынкі, а таксама абставіны яе знікнення супалі. Беларусі і малдаўскаму міністэрству унутраных спраў сумесна з інтэрпалам удалося атрымаць фота знікаў дзяўчынкі, па якім яе прызналі беларускай сваякі. Апошняя сумневы разравялі вынікі генетыкаспалічнай экспертызы, якую правялі ў Мінску: паводле іх, зніклая 17 гадоў таму беларуска і 21-гадовая Марыя — адна і тая ж асоба.

Пасля доўгага расстання Вольга паспела пабываць у Беларусі: у Мінску дзяўчыну прытуліла цётка. Горад маладой беларускай вельмі спадабаўся, хоць многое тут для яе яшчэ незвыклае. Але пакуль што такое чаканае вяртанне на радзіму было няўдоўгім: дзяўчыне зноў спатрэбілася выехаць у Малдову, каб заняцца афармленнем дакументаў, неабходных для канчатковага пераезду ў Беларусь. Тут яна спадзеецца знайсці працу і жыллё. Хоцачка верыць, што пасля столькіх перыпетыяў гэтая шчымылівая гісторыя знойдзе свой лагічны шчаслівы працяг і яе геранія, нарэшце, стане сваёй сярод сваіх.

Дзіяна СЕРАДЗЮК

ФІНАЛ МУНДЗІЯЛЮ: ФУТБОЛЬНАЯ ЛОГІКА VS ФУТБОЛЬНАЯ ЭСТЭТЫКА

Спартыўныя журналісты робяць прагнозы на вырасальны матч

Андрэй ВАШКЕВІЧ, прэс-сакратар ФК БАТЭ, журналіст газеты «Прэсбол»: — Гэты фінал — момант ісціны і для аргенцінскага пакалення імя Ліяньеля Месі, і для імяцака — імя Томаса Мюлера. І першыя, і другія хо-

дзяць у фаварытах на кожным топ-турніры, маюць зорак сусветнай велічыні, але наўрад ці хто-небудзь з гульцоў цяперашніх саставаў сапраўды памятае апошні трыумф сваёй каманды. Мюлеру было няпоўны сем гадоў, калі немцы выйгралі чэмпіянат Еўропы-1996 дзякуючы галаве Олівэра Бірхафа. Месі толькі споўнілася шэсць, калі Габрыэль Бацістута дублем вырашыў лёс фіналу Кубка Амерыкі-1993.

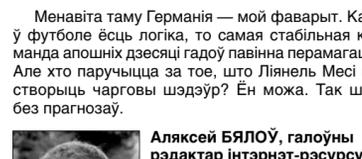
Перад фіналам немцы здаюцца ідэальнай камандай. Суперпадбор гульцоў, класны трэнер, магутны рэзерв, кураж, умненне і абаранца (ус-помнім чэўрц-фінал з французамі), і атакаваць (усе астатнія матчы).

Уладзіслаў ТАТУР, спартыўны каментатар, блогер: — Фінал Аргенціна—Германія, змяшчае ў сабе і простую футбольную логіку ў тым выпадку, калі немцы — наймацнейшая каманда на турніры — здабудуць перамогу, і неверагодны сюжэт, і неверагоднае чэмпіянатнае галава Ліяньеля Месі. Толькі ўявіце сабе: Ліяньель забівае пераможны мяч у фінале бразільскага чэмпіянату свету, Менавіта на «Маракане» робіць апошні крок на шляху да статусу лепшага футбаліста ў гісторыі!

Плюс да ўсяго, у гістарычным плане афіша ў гэтым матчы — шыкоўная. Тыя, хто ў рэжыме рэальнага часу альбо ў запісе бачылі фінал чэмпіянату свету-1986 ў Мексіцы (тады зборная Аргенціны перамагла каманду ФРГ з лікам 3:2 — Аўт.), пацвердзяць. Гісторыя сустрэч — цікавая рэч, але ніякага ўплыву на гульні няма аказваць не можа.

Аргенціна на турніры не ўразіла. Здаецца, Аляксандра Сабеля адшукаў баланс для сваёй каманды, у нападзенні якой дзейнічае проста касмічнае трыя Месі—Ігуаін—Агуэра, але ў той жа час па-ранейшаму многае будзеца на індывідуальнай гульні.

Аляксей БЯРЛЮВ, галоўны рэдактар інтэрнэт-рэсурсу FootballTop.ru. — У адрозненне ад многіх, я стаўлю на перамогу аргенцінцаў. Яны, дарэчы, былі маі фаварытамі яшчэ да старту турніру. Усіх так уразіла паўфінальнае знішчэнне немцамі бразільцаў, што ўміг забялася, як натужна зборная Германіі выглядала ў матчы з тымі ж алжырацамі і ганцамі. З французамі было крыху лепш, але таксама нічога асаблівага. Добра, зладжаная гульня без якіх-небудзь адметных «фішак».

Для мяне зборная Германіі застаецца камандай вечных (паў-)фіналістаў, якія ўвесь час прадказваюць чэмпіянства. На кожным турніры немцы выглядаюць дакладным механізмам, але рана ці позна ўсё роўна наступае збой: з'яўляецца сапернік, якога нельга абыграць толькі надзейнацю і адточанасцю дзеянняў. Патрэбны эмоцыі, драй! А з гэтым у каманды Ехіма Лева ёсць праблемы. На гэты раз пераходзіць для «бундэсцім» стануць аргенцінцы.

У фінале мы убачым прагматычную гульні ў дыктоўцы паўднёваамерыканцаў. Упэўнены, галоў будзе мала: аргенцінцы альбо выйграюць 1:0, альбо даядуць сустрэчу да серыі пенальці, дзе выдатны Серхіа Рамэра зробіць сваю справу. Месі? Яго задача ў зборнай заключачацца не столькі ў тым, каб забіваць, колькі ў тым, каб адцягваць на сябе увагу сапернікаў. Таму, калі яго нямецкія апекуны расслабяцца хаця б

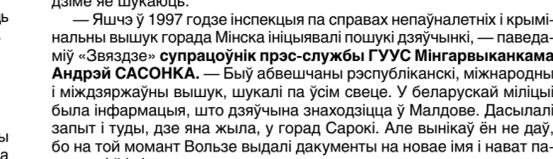
Максім СТАЯН, рэдактар дзіцячага спартыўнага часопіса «Юніор. Футбол. Хокей»: — Так, зборная Аргенціны працягчы тэрмін не выходзіла ў фінал мундзіялю. Але сумняваюся, што гагосьці з гульцоў каманды хвалюе гэты факт.

Ніякі націск і звышадказнасць не будзе ім пераключачаць. Тым не менш, тая гульня, якую паказвае «нябесна-блакітная» на турніры (толькі ў серыі пенальці адолелі Коста-Рыку і Галандыю), сведчыць, хутчэй, аб тым, што і ў фінале будзе серыя пенальці.

Не думаю, што супраць Бразіліі немцы згулялі на максімуме. Паўднёваамерыканцы папросту не ведалі, які будаваць сваю гульні ў нападзенні без Нэймара. Усё і развалілася, у той ліку і ў абароне. Так што я сказаў бы так: у першым паўфінале Бразілія згуляла дрэнна, а немцы проста гэтым граматына скарысталіся.

Выкажу здагадку, што ў фінале абедзве каманды будуць дзейнічаць вельмі стрымана. Хутчэй за ўсё, у першым тайме абмяняюцца галамі, а ў другім будуча чакаць памылкі ад саперніка. Таму вынік асноўнага часу — 1:1. Дадатковыя 30 хвілін таксама не выявляць пераможцу, і ўсё вырашыцца ў серыі пенальці, дзе я стаўлю на зборную Германіі.

Фінальны матч Аргенціна—Германія адбудзецца 13 ліпеня ў 21.00. А ўладальнікі «бронзавых» медалёў (Бразілія—Галандыя) вызначача ўжо сёння, у 23.00.

Дарына ЗАПОЛЬСКАЯ

■ 3 прысмакам экстрэму

ХАДЗІЦЬ НАЛЕВА — САБЕ ДАРАЖЭЙ!

Не проста нялёгка — гэта цэлае мастацтва, таму без спецыяльнай падрыхтоўкі лепш не рызыкаваць

Гэты артыкул не з'яўляецца спробай прапагандаваць хаджэнне налева. Аўтар не ставіў мэтай разбураць інстытут сям'і. Падчас падрыхтоўкі артыкула ніхто з жанчын не пацярпеў.

НЕ ЎП'ЎЭНЕНЫ — НЕ ПАЧЫНАЙ!

Насамрэч, калі б усе мужыкі, якія хаця б раз схадзілі налева, скінуліся, атрымаўся б помнік каханцаў з чыстага золата, а вочы той скульптуры — з алмазаў. Адрозніваць паміж Нядзю з вядомай камедыі «Іронія лёсу, або 3 лёгкіх парай». Памятаеце, яна расказвала Жаню пра тое, што «была замужам напалову», бо па вядомых і на святыя яе «муж» бавіў час са сваёй сям'ёй... Бачу гэты помнік: сядзіць жанчына ля тэлефона і чакае. Можна і з мабільным у руцэ, улічваючы, што ў наш час мабільным карыстаюцца часцей, чым «правадыным» тэлефонам.

Каюся, здраджваў сваім грамадзянскім жонкам. І зусім не таму, што натура такая — здрадніка ў каханні. Проста калі твая «палова», няхай і грамадзянская, не мае рацыі, «піліці» амаль штодня, «выносіць мозг» з-за кожнай дробязі і пастаянна паўтарае магільную фразу: «Трэба больш зарабляць, воль у сяброўкі муж...». дык не пайсці налева — сябе не паважаць. Шчыра скажу: калі б нехта з маіх былых жанчын мяне шчыра кахаў і разумёў, што грошы зарабляць, безумоўна, трэба, але ёсць нюансы, бо не ўсім жа дадзена прадпрымальнікам — стрымліваў бы сябе ад здрады, як мог.

А так... Як не пайсці налева, калі ты прыходзіш дадому цвярозы, а твая «палова» заўяляецца ў такім стане, што закусваць хочацца ад паху? А некаторыя дамачкі спачатку дома не начуваюць, а потым тыдзень выпытваюць: чым жа ты там займаўся, пакуль мяне не было? Ужо прабач, даражэнька!

Быў, праўда, выпадак, калі я амаль што папаўся: нечакана патэлефанавала «мая», каб нешта

там у краме купіў, а я ў гэты час быў у іншай... Парада мужчынам: каб не «спаліцца», патрэбна жалезнае алібі! Імпровізацыі змогуць адыграць злы жарт. Ужо калі рыхтуешся пайсці налева, загадзя напружся і прымудмай вельмі праўдзівую версію. А тлумачэнні наконт таго, што «сябра папрасіў пад'ехаць дапамагчы», або «тэлефон сапсаваўся» пакінь для дзевяцікласнікаў.

КОШТ ЗДРАДЫ

Сустрэў выпадкова прыяцеля, які нечакана паскардзіўся: маўляў, дорага абыходзіцца каханка. Мінімум 300 долараў у эквіваленте вялятаюць штомесяц на шампанскае, кветкі, падарункі і г.д. Па логіцы, калі ты «не цягнуеш» утрымліваць сям'ю і каханку адначасова, дык ёсць сэнс адмовіцца хаця б ад каханкі.

Калі б нехта з маіх былых жанчын мяне шчыра кахаў і разумёў, што грошы зарабляць, безумоўна, трэба, але ёсць нюансы, бо не ўсім жа дадзена нарадзіцца прадпрымальнікам — стрымліваў бы сябе ад здрады, як мог.

Няма чаго граху таіць, многія каханкі наўмысна «выпампоўваюць» грошы з мужыкоў. Ёсць і такія, якім сумы на ўзроўні сярэдняй па краіне зарплатаў у якасці «ўзнагароды» за сустрэчы будзе мала. Каханнем такія стасункі назваць цяжка. Дык навошта, калі задумваецца? Ці не прасцей і не танней сустракацца... з прафесіяналам? (Маю на ўвазе жрыцка каханья...) У іх хоць «такса» фіксаваная (у сярэднім 40 умоўных адзінак за гадзіну. — **Аўт.**). І яны не будуць вам бюксонка «капаць на мозг».

Вось майму калегу пашанцавала: некалькі гадоў таму ён пазнаёміўся на адпаведным сайце з адной дамай. Паколькі людзі яны дарослыя, адразу

дамовіліся, што, акрамя сексу, іх нічога звязваць не будзе. Улічваючы, што абое вельмі занятыя — перыядычна проста сустракаюцца... Праўда, дама перыядычна імкнецца ажыццявіць сваю мару — удала выйсці замуж. Таму, бывае, па 6-7 месяцаў яны могуць не сустракацца. У яе чарговае расчараванне — і зноў сустрэча з ім. Шчаслівы! Ёсць чаму заздросціць!

А цяпер без жартаў: лячыцца ад пікантных хвароб, якія падчапіць — раз плюнуць, не толькі невыёмна, але і дорага. І, паверце, вы наўрад ці ўтоіце гэты факт ад жонкі. Таму загадзя паклапаціцеся аб бяспецы, купіце ў аптэцы прэпарат, які можа абараніць ад хваробы. Хаця зарэзіцца можна нават падчас страснага пацалунку — памятайце пра гэта! Наўрад ці знойдзецца шмат мужчын, якія пагодзяцца, каб іх жонкі таксама хадзілі налева. А вы, паважаныя калегі «на поле», не задумваліся аб тым, што, калі вы ў каханні, ваша жонка можа быць у суседняй кватэры — у каханага? Літаральна як у фільме «Не можа быць!» Ды можа!

Між іншым, некаторыя жанчыны настолькі тэмпераметныя, што колькі іх ні просіць, як пацалуе якая аб яе падрапае, дык трэба жонцы быць поўнай дурніцай (або вельмі мудрай жанчынай), каб гэта не заўважыць...

Парада мужчынам: перад сустрэчай прасіце каханак, каб не карысталіся духамі, каб стрымлівалі свае эмоцыі, каб не вельмі фантазіравалі падчас інтымнай сустрэчы: без усякага там пакусвання і плюска.

ПЛЮСЫ І МІНУСЫ

А ўвогуле, калі разабрацца, дык у хаджэння налева ёсць толькі адзін плюс: секс з прысмакам экстрэму.

Мінусы жа магу пералічыць з дзясятка.

1. Каханка — «істота» ненадзейная, бо можа знайсці сабе іншага, выйсці замуж.

2. Яна можа аднойчы паставіць пытанне рубам: маўляў, або я, або твая сям'я?

3. Каханка можа зацярпаць. І не факт, што ад цябе.

4. У любым выпадку спатрэбяцца дадатковыя грошы — на падарункі, здымную кватэру.

5. Каханка вельмі лёгка можа «здаць» цябе. У любым выпадку яна расказвае пра свайго мужчыну сяброўкам.

6. Каханка аднойчы папрасіць вас прасвеці з ёй выхадны дзень, свята. Яшчэ горш — калі скажа пра сумесны водпуск.

7. Каханка можа ў любы момант «сарвацца» і настолькі страціць кантроль над сваімі дзеяннямі, што ваш мабільны будзе «разрывацца» ад яе звонку і павадамленны.

8. А здароўя вам хопіць на дваіх? Раптам, бац — і не захочацца ні жонкі, ні каханкі! Хаця ў гэтым мінусе ёсць плюс: можа, урэшце, паняцьце вясці здарова лад жыцця, кінеце курыць, зложыцца гарлкай.

9. Каханка можа вам надакучыць. Вы будзеце шукаць новаю, а з мінулай яшчэ не разарвалі стасункі, плюс жонка... Сілы хопіць, каб перажыць гэты няпросты час?

Калі ўжо разважана на тэму здрады, дык насамрэч напрошваецца выснова: а ці трэба? Вядома, сумесна жыццё, на жаль, для многіх вядома абудзіў ужо праз некалькі гадоў. Але дзе гарантыя, што і каханка не стане «двайніком» жонкі? Карацей, пытанню тут больш, чым адказаў.

А.П., «хадок» са стажам

■ Паміж намі

ПАЧЫМ «АПРАВА» ДЛЯ «БРЫЛЬЯНТА»?

Ну што ж гэта такое? На які сайт ні зайдзі, адусюль нясуцца стогны незадаволеных жанчын: маўляў, мужыкі нармальна перавяліся, замуж выходзіць няма за каго. А тых, за каго можна было б, самы час заносіць у Чырвоную кнігу, бо выміраюць як від...

Не спрачаюся: мужчыны — не анёлы. Але каб воль так, пагадоўна, усіх ганьбіць... Вы б, дзяўчаты, спачатку вызначыліся, якія мужчыны вам патрэбны, канкрэтныя завабі б, так бы мовіць, свае патрабаванні, зыходзячы з рэальнасці. А то пішаце: «Пазнаёмлюся з добрым, чупым, клепатлівым маладым чалавечкам, які ў стане забяспечыць дастойную «аправу» такому брыльянту, як я!» Вы што, з Месяца зваліліся? Ці наглядзеліся галівудскай лухты пра тое, як закаханы па вушы мільянер дзеля заваявання беднай бязроднай прыгажуні (мары ўсяго свайго жыцця) упадае ці ў дзяцінства, ці то ў мразі і пачынае направа — налева раскідвацца палацамі, каштоўнасцямі, вядомамі, паражомамі... Потым лезе да каханай на балкон па вадасцёкавай трубе (абавязкова ў касцюме ад Версача) і кідае да яе ног сваё сэрца і апошнія мільярды...

Усё гэта, безумоўна, крапае да слёз, але даверу не выклікае. Тут або грошы, або крэслы. Або мільёны на рахунку, або высакароднае сэрца і клопат пра блізкага (пра каханую ў нашым выпадку). І не лічыце мяне жорсткай, таму што я ўжо крыху ведаю гэты свет. Грошы, як вядома, не звальваюцца на мужчыну з неба. Іх трэба зарабіць. Рукі, мазгамі, потам, а часам нават і крывёю — бывае па-ўсякаму. Чым больш грошай, тым больша аддача ад самога сябе. Здраваецца, на карту ставіцца усё — годнасць, гонар, сумленне... У моцных і ўдачлівых мужчын сэрца з цягам часу цвярдзе, перастае рэагаваць на мільбу, плач, іншыя праўленні «слабасці»... Не тое што усё чалавечнае становіцца для іх іншародным... Проста ад сваіх партнёраў і аднадумцаў (у тым ліку і ад сваіх жанчын) яны чакаюць гэткай жа аддачы і вытрымкі. Так што не спадзявайцеся на празмерныя «сюсі-пусі», калі раптам адчуецца сябе адзінокай у бяскожных лабірынтах яго кватэры. Вы ж самі выбралі такую «аправу» для «брыльянта», а яна вырабляецца з вельмі цвёрдых парод.

Што ж датычыцца мілых хлопчыкаў, найўнейшых рамантыкаў і іншых чалавекалюбовіх істот мужчынскага полу, то ў іх кішэнях, як паказвае жыццё, звычайна вецер свішча, а ў халадзільніку мыш ад нуды павесілася. Або, гаворачы бухгалтарскай мовай, штомесячная зарплата эквівалентная сярэднястатыстычнай па краіне... Ён, наш рамантык, сапраўды сумленны і добры, таму што працуе пераважна не за грошы, а за ідэю (прафесія падабаецца). І пачуцці ў яго шчырыя, і мары ўзвышаныя. І ў сапраўднае каханне ён паранейшаму, нягледзячы ні на што, верыць, і разумення шукае, і цяпля, і пяшчоты... Ён з задавальненнем дарыў бы кветкі каханай хоць кожны дзень, але колькасць «у.а.» у месяц абмежаваная, а камунальныя паслугі даражэюць...

Так што, дзяўчаты, вызначайцеся, з кім вам па жыцці ісці. Каб не было потым пакулівае балюча — ні вам, ні таму, хто побач...

Колькі гадоў таму адна мая прыяцелька, якая таксама прагля вялікага і чыстага каханна, пазнаёмілася з «прэзентабельным» мужчынам, які меў, да таго ж, самыя сур'ёзныя намеры. Прывёз ён яе ў сваю чатырохпакаёвую кватэру, дазволіў там жыць, пазнаёміў з сябрамі, даверыў ключы ад машыны... Праз некалькі месяцаў яна ўжо складала спісы неабходных (для яе) рэчэй і ўчыняла скандалы з нагоды яго «матэрыяльнай нікчэмнасці». Прынц, бач ты, аказаўся «голым». Хоць і кахаў, і аберагаў, і нават вершы ёй прысвечваў... Але неадцягнуў на іншых параметрах. Давялося развітацца. Да гэтага часу інакш як фінансавым імпатэнтам яна свайго «былога» не называе.

Так што нічым вы, дамачкі, не лепшыя за мужыкоў. Магчыма, апошняе вас часам «купляюць» і «выкарыстоўваюць», але ж і вы пагаджаецеся на гэта, прычым добраахвотна, без прымуся. А потым скуголіце: «Гэтага «жывёліна» зусім мяне не паважае!»

Ала БЫВАЛАВА

■ Нататнік Яго жонкі

Святлана ДЗЯНІСАВА,

галоўны рэдактар часопіса «Маладосць»

НЕ ПЕРАБЛЫТАЦЬ...

Магнітны пропуск Дома прасы ў метро не спрацоўвае... Як аказалася, Дамачка на ўвядзенне пін-кода ад банкаўскай карткі... рэагуе, але неадэкватна. Чамусяці. Адказваць на Яго званок традыцыйным: «Часопіс «Маладосць» слухае. Добры дзень!» — не тое каб дзіўнавата, але не лагічна — гэта дакладна.

Зрабіць такія высновы мяне прымусяла адсутнасць адпачынку. Ну, проста я доўга збіралася. Таму што чакала Яго. Усялякая чаканне ўзнагароджваецца: я дачакалася — і нават зрабіла, як бачыць, адкрыцці. Няхай яны і так сабе, і практычнай карысці ад іх хіба толькі старэннікам суседкам, што сядзяць па вечарах на лавачцы каля пад'езда. Але брытанскія навукоўцы — не можа быць, каб не пазайздросцілі. Цікава, якія высновы зрабілі б яны з маіх высноў? Якімі аргументамі, дасціпнымі і трэннымі (як заўсёды ў брытанскіх навукоўцаў) яны ўдарылі б на гэтых цалкам правераных мною фактах? Факт — гэта ў нейкім сэнсе і аргумент таксама. Той факт, што Яго, майго мужа, не адпусцілі ў адпачынак тады, калі гэтага захацелася мне, — відавочна, з'яўляецца аргументам на карысць найнаасці змовы. Так, так, гэта змова. Змова ценюў. Я — Анжэліка, маркіза анёлаў, і гэта змова — супраць мяне. А я — не супраць...

Ну, найперш таму, што ўзнагароджваецца не толькі чаканне: за працу

праз «не магу» таксама сёе-тое патрабуецца. Вельмі шкодна, як казалі адна знаёмая фея, не ездзіць на бал, калі ты гэтага заслугоўваеш. Я фея воль безумоўна, тым больш што гэта фея — мой асабісты псіхолаг. Самы цудоўны псіхолаг у свеце. Яна прасіць пісаць на шпалерах сваёй кватэры пажаданні (простым маркерам колеру слівы-венгеркі!) і частуе за гэта лепшай у свеце гарбатай... Неяк ад яе пачула, ЯК на самой справе трэба працаваць. Аказваецца, рабіць гэта трэба так, каб у любы афіцыйна працоўны дзень, калі табе толькі ўздумаецца, можна было дазволіць сабе не рабіць анчогачкі — быццам за вокнамі твайго працоўнага кабінета не серада ці чацвер, а субота ці нават нядзеля. Суперпарада! Калінікі карыстаюся (толькі не кажыце пра гэта майму дырэктару, добра?). Дык воль, шкодна не ездзіць на бал! Мы з Ім — едзе! Наш бал — падарожжа па месцах, куды не ступалі яшчэ нашы ногі.

— Па-першае, нас ужо даўно чакаюць у сядзібе Рэзіна ў Здраўнёве. Мне пра яе замовілі артыкул у «Легенду». Праўда, класна?

Не, напраўду класна: воль толькі я падумала, як добра было б пабачыць, што за дамок набыў сабе Ілья Яфімавіч за сваіх «Запарожцаў», як патэлефанавала былая дырэктара з

просьбай: напішы, маўляў, пра Здраўнёва. Любыя такія супадзенні. Праз тыдзень едзе.

— Віцёскі архіў — гэта ж якрая па дарозе? Пагадзім там дакументы для аднаго артыкула пра Танюту?

— Яшчэ што?

Гэта Ён мне задае такое пытанне.

Яшчэ што?

— А пракоімся па Палесці, як Караткевіч некалі, яго маршрутам?! Атрымаецца артыкул для «палескага двухтомніка» «Маладосці». Нам жа ўсё роўна, як вандраваць...

Некалі, на самым пачатку працоўнага стажу, я была «заступніца» начальствам за «крымінальнай» справай: гартала часопіс. Здаецца, «Бурду». Пасля таго выпадку сама сабе паклялася, што больш — ніколі! «Ніколі больш не буду на працы гартачэ часопісы!» — сказала я сабе ўп'ўнэна і строга. Не я вйнавала, што абяцанне стрыміць не ўдалося: Нехта Там нейкім чынам адно праз адно карэле. Абавязкі супастаўляе з жаданымі, а магчымасці — з заслугамі. Прайшло не так шмат часу — і гартанне часопісаў стала маім штодзённым абавязкам. Відача па ўсім, жаданым. Магчыма, я яго проста заслужыла.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

Гэта нічога, што магнітны пропуск Дома прасы не спрацоўвае ў метро. Галоўнае — не пераблытаць працу з адпачынкам.

■ Мора кліча!

ВЫБІРАЕМ КУПАЛЬНІК, або Як схаваць недахопы фігуры пры мінімуме адзення

Сезон водпуску набірае абароты. Душа і цела пругнуць адпачынку на ўтульным марскім узбярэжжы. Для чароўнай паловы чалавечтва асабліва актуальным у гэты час становіцца пытанне: у чым купальца-загарачы, ды так, каб з'явіцца на пляжы было не сорамна?

Пры выбары купальніцы стылісты раяць улічваць тып фігуры — «пясочны гадзінік», «трохвугольнік», «перавернуты трохвугольнік», «авал», «прамавугольнік». Аднак у жыцці ў чыстым выглядзе такія тыпы сустракаюцца даволі рэдка, — існуюць змешаныя або пераходы паміж тыпамі фігур. Таму, падбіраючы купальны касцюм, не забывайце пра асаблівасці свайго целаскладу.

Сёлета ў трэндах — купальнікі-трыкіні.

Вядома ж, ідэальныя прапорцыі жаночай фігуры — гэта сілуэт, які паўтарае форму *пясочнага гадзінічка (васемёрка)*. Жанчыны з такой фігурай могуць выбіраць любы крой купальнікаў. У гэтым сезоне варта звярнуць увагу на модакіні — больш адкрытую версію суцэльнага купальніка, якія выдатна падкрэслівае талію і форму грудзей. Верх звычайна — купальнікі-трыкіні — вытанчаны саюз суцэльнага купальніка і класічнага бікіні. Аднак толькі ўдала падбіраць бездакорнай фігуры могуць дазволіць сабе такую модную рэч! Мадальнікі надзвычай сексуальныя. Праўда, ёсць адно «але»: лепш загадзя раўнамерна загарэць, каб потым цела не было «упрыгожана» рознымі палосамі, кольцамі і косамі.

Трохвугольнік (груша). Гэты тып фігуры лічыцца самым жаночым. Вузкія, часта пакатыя плечы спалучаюцца з буйнымі, акруглымі клубамі. Бюст бывае сярэднім, живот плоскім, а талія — добра выражаная.

У гэтым выпадку наша задача — зрабіць ніжнюю частку візуальна меншай, а фігуру ў цэлым — больш зграбнай. Для гэтага акцэнтуюць увагу на грудзях. Напрыклад, надзяваем паасобны купальнік з пярэстым верхам і аднотоннымі плаўкамі. Другі варыянт — суцэльны купальнік, дэкарыраваны ў зоне грудзей і галды знізу. І яшчэ няхай плаўкі будуць з высокімі выразамі — так ногі здадуцца даўжэйшымі. Ураўнаважыць фігуру дапамогуць і буйныя каралі альбо брошка, прыколатыя да станіка.

Жанчынам з маленькімі грудзямі варта звярнуць увагу на купальнікі-бандо (без шлеек) з цвёрдымі «чашачкамі» або станікі пуш-ап. Рэкамендуецца выбіраць станікі, упрыгожаныя брыжамі або банцікамі.

Перавернуты трохвугольнік (морква). Тут усё наадварот, бо фігура «морква» — гэта вузкія клубы і шырокія плечы. А значыць, вам неабходна прыцягнуць увагу да ніз і паменшыць верхнія параметры. Адмоўцеся ад купальнікаў-

Вялікія «формы» могуць быць вельмі прыяцельнымі.

бандо. Пажадана, каб верх быў нейтральным, а воль для ніжняй часткі рэкамендуецца ўсялякі рушы, завязкі па баках, кантрастныя дэталі, спаднічкі ці шорцікі.

Жанчынам з вялікім бюстам падыдзе купальнік з эластычнай шчыльнай тканінай, са станікам на «костачках». «Чашачкі» верху павінны быць глыбокімі і добра падтрымліваць грудзі. Лепш, каб у купальніку былі шырокія шлейкі (або адна шлейка вакол шыі) і засцежка з кручкамі ў два рады.

■ На хвалі быцця

НЕ ЗАБЫЦЦА ПРА ТАЛАКУ

Я вырас у невялікім прыгарадным пасёлку, у якім жылі ў асноўным працаўнікі гаспадаркі, якая спецыялізавалася на вырошчванні саджанцаў плодова-ягодных дрэў і свежай агародніні. І хоць літаральна за некалькі дзясяткаў метраў ужо былі забудовы гараджан, лад жыцця жыхароў нашага пасёлка больш нагадваў вясковы. Да таго ж кожнай сям'і выдзяляліся ўчасткі для пасадкі бульбы і ўласны агароды.

Тады ўпершыню я даведаўся, што такое «талака». Талакай, калі збіраліся суседзі, садзілі бульбу, талакай капалі і збіралі яе ў бурты, перабіралі і ўпарадкавалі. Потым адначасна дакопкі шумнай бяседы, з песнямі і доўгімі размовамі.

Увогуле, кантактавалі ў пасёлку паміж сабой і дзеці, і дарослыя, асабліва жанчыны. Мама часта гаварыла: «Пайду на сяло». Гэта азначала, што забяжыць да суседзі ды і затрымаецца там на гадзінку, абмяркоўваючы свежыя навіны.

Значна пазней, калі я атрымаў першую кватэру ў Наваполацку, мяне здзіўляла, што мы не ведалі нават тых, хто жыў на адным паверсе, не кажучы ўжо пра цэлы пад'езд дзевяціпавярховага дома.

Тое ж сталася і ў Мінску. На маіх вачах з нашага пад'езда, у якім усяго пятнаццаць кватэр, вырас хлопеч, ператвараючыся спачатку ў падлетка, а пасля ў зусім дарослага дзецюка, які ні з кім не вітаецца, і я не ведаю нават яго імя.

Гэта, калі ўлічыць, што ў большасці сённяшняга гараджан — або былія вяскоўцы, або жыхары невялікіх мястэчак — цэлая ментальная рэвалюцыя, калі народ нашчап свай традыцыйны ўклад, звычкі, адсюль — і мову.

Мае землякі заўсёды вызначаліся спагадай, жаданнем падзяліцца з бліжнім яго клопат, паспакуваць, даламагчы.

Памятаю, калі мне, малому, у дзіцячай гульні разбілі кавалкам цагляны галаву, а дома ў той час нікога з дарослых не было, суседзі абмылі і перавязалі, паслалі старэйшага хлопца-падлетка са мной у няблізкую паліклініку, дзе мне наклалі швы.

Сёння ж часцей за ўсё, калі мы ўбачым на вуліцы такую карціну, то многія проста пройдуць міма, не звярнуўшы ніякай увагі, а то і пастараўца гідліва абегчы.

Яшчэ сядзячы па вечарах ля пад'ездаў гарадскіх дамоў бабулькі, і ўжо амаль не сустрэнеш мужыкоў, што забіваюць на самаробных сталах «казла» ў даміно або ў карты. Людзі сталі аддаліцца адно ад аднаго. Хутчэй за ўсё, суседзі могуць пасварыцца з-за стаянкі аўто або паркуўкі, і, нават калі забрыздалы чужакі будучы расліваць гарэлку перад пад'ездам, гучна лаючыся, спраўляючы жывёльную патрэбу, ніхто з жыхароў не прыструніць, не зробіць заўвагу. Больш за тое, мы агадзіліся дамафонамі і нават суседу, які забяў кілочы, не заўсёды дзверы пад'езда адчынім.

І мы сталі забывацца, што мы народ калектыўны, што поруч са спрадвечнай мараллю існавалі і ўзаемавырочка, і ўвага да традыцый, да роднай мовы.

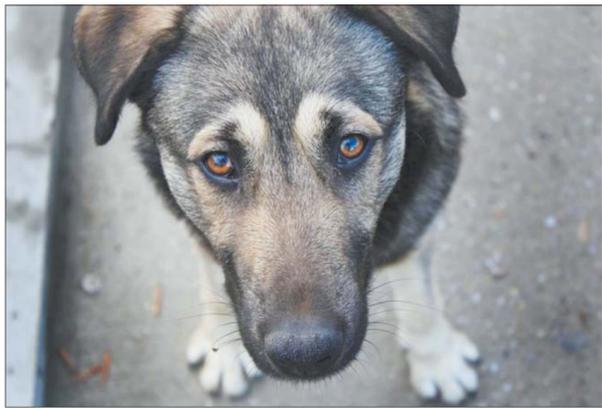
Мне часам даводзіцца бачыць, калі, пачуўшы беларускую гаворку, людзі цяпленце твараюць і нават уступаюць у гаворку, бо для многіх гэта вяртанне ў дзяцінства і юнацтва, у родныя мілыя мясціны.

Дык можа ранавата яшчэ станавіцца іншыцы, адкладаць тое агульнае і наское ў далёкую скрыню, забываць, што такое талака?

Навум ГАЛЬПЕЯРОВІЧ

БЕЛЫ БІМ — НІЧЫЙНАЕ ВУЖА

У Баранавічах на вуліцы Лісіна разыгралася сапраўдная драма, якая выклікала шырокі рэзананс сярод гаспадароў «барсікаў» ды «тузікаў»

Наталля Смірнова і такія ж, як яна, спагядлівыя жанчыны пастаянна кармілі бяздомных катой. Не проста кармілі, а даглядалі, як свойскіх, сачылі за іх знешнім выглядам і здароўем, вакцынавалі. А калі жывёліна заняджана — адразу ў ветэрынарную лячэбніцу, не лічычыся ні з асабістым часам, ні з грашыма. Забраць дадому? Дык у кожнай ужо ёсць свае гадаванцы. А згодна з законам, у кватэры можна ўтрымліваць толькі трох катой ці сабак... Але, як правіла, дзе ёсць людзі, гатовыя ахвяраваць усім дзеля «братоў нашых меншых», знаходзяцца і тыя, хто іх ненавідзіць. Апошнія і звярнуліся ў жыллёва-эксплуатацыйную службу. Па выкліку прыехаў супрацоўнік спецаўтабазы. Сяргей Ермалаеў, які павінен быў адлічыць вучыліны жывёл...

— Мне патэлефанавала бабулька, з якой разам клапацімся аб дваровых катках. Я выбегла на вуліцу ў той момант, калі Ермалаеў трымаў за шкірку ўсеагульнага любімага. Бедная істота білася ў канвульсіях і гонілі: з рота ішла пена, — Наталля Ціхануна да гэтага часу не можа без хвалевання згадаць тых падзеі. — Пачала клікаць на дапамогу людзей, прасіла не чапаць астатніх жывёлін. Але ён не слухаў. І тады я падскочыла да яго, каб загародзіць ні ў чым не вінаватых істот. Пакуль ішла перапалка, каля дома сабраліся прахожыя, суседзі, абаронцы жывёл. Усе яны абвінавачвалі супрацоўніка спецаўтабазы ў непрамацных дзеяннях...

Неўзабаве жыхары знайшлі за гаспадарчымі пабудовамі мёртвую кошку, дзе яна, пэўна, калі была яшчэ жывая, шукала паратунак...

Выхаванне жорсткасцю

Згодна з пастановай Мінжылкамгаса № 23, пры адлове не павінна наносіцца шкода здароўю жывёл. У пастанове Савета Міністраў № 834 гаворыцца, што толькі ў выключных выпадках па рашэнні мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў улады дапускаецца адстрэл бадзяжных жывёл, калі яны аргэсійна сабе паводзяць ці заподозраны ў шаленстве.

— Наша патрабаванне, каб змагары з вучылінымі «барсікамі» ды «тузікамі» прытрымліваліся закона, захоўвалі правілы адлову, — гаворыць Людміла Калашынская.

— Прыкра, што ў нас бяздомных жывёл забіваюць на вуліцы, на вачах у дарослых і дзяцей. Я б такія метады службай па ачышчэнні горада называю выхаваннем жорсткасцю. Жывёл павінны ўсыпляць у пункце ветэрынарнага кантролю або ў пункце часовага знаходжання пад назіраннем ветэрынарнага ўрача, — такое меркаванне прыватнага вет-

ёны на ўтрыманне жывёл, што аказаліся непатрэбныя сваім гаспадарам? Скажу шчыра, сама я вельмі люблю і катой, і сабак. Аднак аддам перавагу, каб грошы з гарадскога бюджэту, напрыклад, ішлі на ахову здароўя, даламогу абыздольным састарэлым ці дзецям, які засталіся без бацькоў. Другі шлях — арганізацыя прытулку на ахвяраванні гараджан. Але давайце быць шчырымі: асабіста вы пагадзіліся б кожны месяц аддаваць 50–60 тысяч на харчаванне і лячэнне бяздомных катой-сабак? А перад тым, як адказаць, успомніце: колькі купюр вы ўжо апусцілі ў скрыні, якія стаяць у некалькіх гандлёвых кропках горада? І ці ўзялі вы хоць аднаго ката або сабаку з прытулку таварыства абароны жывёл «Міласэрнасць» да сябе ў дом».

— Замест таго, каб заклікаць разам, талакай пабудоваць прытулак для жывёл, газета разважае аб беднасці беларусаў. Усе ў нас жывуць добра. Амаль кожная сям'я мае аўтамабіль, адлачвае за мяжой. Катэджы растуць, як грыбы пасля дажджу. З другога боку, не трэба параўноўваць чалавека з жывёлай. Чалавек можа і павінен клапаціцца аб сабе, сваіх дзецях і састарэлых бацьках. І аб жывёлах павінен, таму што жывёлы прасяць аб дапамозе моўчкі, — пасыпаліся папρόкі ў аднас аўтара. — Цяпер стала модна разважаць аб духоўнасці, збіраць грошы на будаўніцтва храмаў. Аднак веліч і духоўнасць нацыі вызначаюцца не толькі колькасцю пабудаваных храмаў, а нечым большым: стаўленнем да дзяцей, старых і жывёл. А памаліцца можна і ў пустыні...

Рыгор КАСАБУЦКІ, генеральны дырэктар Баранавіцкай гарадской жыллёва-камунальнай гаспадаркі:

— Мы прапанавалі ў наступным годзе пры фарміраванні гарадскога бюджэту закласці выдаткі на правядзенне праектных і вышукальных работ. На гэта даў «дабр» старшыня гарвыканкама Юрый Анатольевіч Грамакоўскі. Спадзяюся, што праз год у Баранавічах з'явіцца пункт часовага знаходжання для бадзяжных жывёл. Мы вывучалі вопыт работы такога пункта ў Брэсце, які працуе там ужо каля 20 гадоў. Магчыма, у Баранавічах мы пабудуем больш сучасны...

Якая сума неабходна для яго будаўніцтва?

— Пакуль скажаць цяжка, трэба ўсё пралічваць. Гэта не таннае задавальненне. Але адкрыццё пункта часовага знаходжання — палова справы. Трэба падбіраць абслуговы персанал: ветурача, кухара і інш. Думаць, з якіх крыніц ім плаціць зарплату, як жывёлы забеспячаны ежай і лячэннем. Не ўсё так проста, як здаецца. Але пачатак пакладзены і трэба ісці далей.

А калі рэканструяваць пусты будынак для патрэб беспрытульных сабак і катой?

— Пабудоваць з нуля будзе танней. Па-другое, памышканне для арганізацыі пункта часовага знаходжання цяжка знайсці, паколькі, згодна з санітарнымі патрабаваннямі, яно павінна быць за горадам.

гаспадароў. Член грамадскага аб'яднання абароны жывёл «Міласэрнасць» Наталля Смірнова за тое, каб збор на ўтрыманне сабак паступаў на асобны рахунак. З цягам часу можна было б сабраць неабходныя грошы для будаўніцтва пункта часовага знаходжання. Галоўны інжынер Баранавіцкай гарадской жыллёва-камунальнай гаспадаркі Міхал Менча таксама падтрымаў прапанову аб чыпаванні і стэрылізацыі бадзяжных жывёл. Ён расказаў аб рэалізацыі праекта камунальнай і студэнтаў — будучых ветэрынараў горада Елгава. Сумеснымі высілкамі яны арганізавалі гасцініцу для хатніх і пункт часовага знаходжання для беспрытульных катой і сабак. Камунальнікі вялі перамовы з Баранавіцкім універсітэтам (у Ляхавіцкім каледжы, які далучаны да гэтай навучальнай установы, рыхтуюць ветэрынараў). Аднак такі праект дорага каштуе. Таму і прапанаваў грамадскім арганізацыям па абароне жывёл даламагчы з пошукам спонсараў.

— Мы захапіліся немцамі, якія на прыватныя ахвяраванні будуюць прытулкі, у іх багатая сацыяльная праграма па аказанні дапамогі і лячэнні бяздомных жывёл. У іх строгія меры супраць жорсткіх адносін з жывёламі. У Германіі ды іншых еўрапейскіх краінах не ўбачыш на вуліцах «нелічынны» сабакі, — з болям у сэрцы, вельмі змяцняльна гаворыць жыхарка Баранавічаў Людміла Калашынская. — Вельмі б хацелася, каб усе гараджане, грамадскія, хрысціянскія арганізацыі (правааслаўная царква, касцёл, іншыя канфесіі), падтрымалі ідэю стварэння прытулку для вулічных жывёл. Адна з запавядаў Хрыста «Не забі!» адносіцца не толькі да людзей, але і жывёл.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.

■ Хто каго?

Людзі дзеляцца (ці вам гэта кажаць?) на старых і маладых, на сямейных і адзіночкіх, на здаровых і хворых, на атэістаў і вернікаў, на прыхільнікаў і апазіцыю, на разумных і, мякка кажучы, не вельмі... Непітушчыя сустракаюцца, працавітыя, добрыя... А ўжо пітушчыя ды злыя...

А усё чаму? Таму, што апроч іншага, дзеляцца людзі на (загінаеце пальцы) соў, што ўстаюць і кладуцца позна, жаўрукоў (устаюць і кладуцца рана) ды на... дзятлаў, з-за якіх совы ўстаюць рана, а жаўрукі кладуцца позна — з усімі адсюль наступствамі...

Магчыма, якраз яны, гэтыя наступствы, і трапілі ў аб'екты фотакарэспандэнта «Звязды», — атрымаўся здымак. А вось падпіс да яго — па традыцыі — узяліся прыдумаць чытана, бо яно ж (як піша спадар Ана-толь Гарачоў з в. Даўнары Іўеўскага раёна):

З хлапчука таго не ўбудзе —
Можна і паскаліцца...
Ёсць яшчэ на свеце людзі:
Адпусці — паваяліца!
Выходзіць, на здымку не найгоршы
варыянт яшчэ: сядзіць хлапчук, а мог бы (паводле таго ж спадара Гарачова) і... яляць, бо

Татка і той адводзіць вочы —
Не па ім пайшоў Юрась:
Ні ў салдаты, ні ў матросы,
Ні падносіць каламаз.

Ды каб толькі гэта ганьба была,
што не ўмее сынок нічога, а то ж (на думку спадарыні Любові Чыгрынавай з Вілейшчыны):
Меў ён рызьку і фюрс —
За рулём сядзеў учора.
А цяпер — павесіў нос,
І няма спагады ў горы.
...Эх гарэліца, гарэліца!
Да чаго ж ты давала?!
Не палюбяць цяпер дзеўкі,
Бо застаўся без руля.

І без рубля, відавочна, хоць такой
грашавой адзінікі ўжо і няма. Тысячы
цяпер ды мільёны. Праўда, разліта-
юцца яны... Быццам ветрам здзімае...
Ведама — папаровыя. А з іншага бо-
ку...

Нехта не дурны прыдумаў, што трэба
мужу рабіць, калі ў жонкі дрэнны
настрой. Па-першае — змоўкнуць,
па-другое — адступіць на бяспечную
адлегласць, па-трэцяе — запусціць у
яе поўным кашальком...
Лёгка скажаць — поўным, а вось
напоўніць...
І сапраўды — цяжка. Дык можа,
таму цяпер столькі ахвотных улеці ў
нейкія крэдыты і даўгі, сумніўныя пра-
екты, пагуляць у латарэі ці...

Пагадала цыганка Ягорку:
«Табе свеціць шчаслівая зорка,
Не марудзь, а бязькі ў казіно —
Буйны выйгрыш чакае даўно!»
Ды... сарвала зорка з арбіты:
Сеў Ягор — быццам цюцка пабіты, —

піша пра хлапца са здымка спадарыні Любові Чыгрынавай.

Што яшчэ магло падкасіць — маладога і, як быццам, не слабага?

А вось і не згадалі: на думку той жа Любові Міхайлаўны — дрэнныя навіны:

Жонка мужу расказала
Пра чытан на мясе, сала,
Паляндвіцу і каўбасы,
Да якіх ён дужа ласы.
Ахаліў мужчынку жах,
Не ўтрымаўся на нагах...
І пачуў быў голас звыш:
«Меней знаеш — лепей спіш».

А калі перад тым, як легчы (ці сесці)
яшчэ і на сон нешта ўзяць...
Ну чаму гэта чарку — на грудзі?
Чаму таблетку? Можна, як лічыць спадарыня Ірына Ермаковіч з в. Азраўцы Браслаўскага раёна і шосье іншае, але не менш надзейнае:

Вы ж ці бачылі, ці чулі!
Аўтакрамшчыкі паснулі...
І тлумачыцца усё так:
Ім на продаж далі мак,
Мак у зернетках, харчовы,
А ён сон дае здаровы...
«Знямаў» нехта жменю зразу,
Дык не выехаў і з базы.
Зрэшты не выехаць можна і не «знямаўшы», бо

Як заўсёды ў шафераў
З пучкавымі — проста гора:
Час бы ехаць, шось вазіць,
А начальства — не злавіць!
Здаўна практыка такая:
Дзень працуем,
дзень — шукаем, —
пішуць пра кіроўцаў сужэнцы
Астроўскія з г. Мінска. З таго ж канверта і досыць лагічнае:

У рэйс павінны ехаць двое,
Але Вася — з пералою.
Значыць, трэба пачакаць,
Памадузіць ды паспаць.
Столькі часу, зразу мела,
Пакуль «змей» не выйдзе з цела.

А пакуль ён у ім...
І было б там хоць цела (кінці вокам на верхні здымак?), а то:
Практыканту з аўтапарка свет не міл,
Бо ўчора з сябрукамі многа піў.

Паліцэла ўся зарплата,
галава трашчыць:
З чым цяпер ісці дахаты?
Як прахыць?..
Хто не жонку,
а бутэльку абдымае

Той ніколі шчасця-долі не пазнае!
Выснова вась гэта (ад спадарыні Ніны Бурко з вёскі Каплянцы Бярэзінскага раёна) як быццам не новая і ўвесь час на слыху. А «не чулі» яе вельмі многія: Беларусь — як ні сумна прызначацца — усе рэкорды пабіла па спажыванні алкаголю: 17,5 літра ў год на душу насельніцтва!

І, відаць, пра яе, тую самую «душачку», піша спадар Віктар Трайкоўскі з Мінска:
Ехаў Ясь зусім не шпарка,
Ды стаміўся ў знямозе:
Стала лішняй адна чарка —
Рух спыніла на дарозе!

Не іначай Ясь той на бульдозеры ці камбайне ехаў? І сярод вуліцы стаў... А чаму б і не, калі «дуракам закон не пісан, елі пісан, то не чытан, елі чытан, то не пнят, елі пнят, то не так». Альбо іншымі словамі (ад спадара Гарачова):

Сядзіць хлапчына ледзь жывы,
Жыццё яго — зусім не казка:
Ён рады быў — займеў правы,
А з ім ж — процьма абавязкаў!

Пра адзін з іх піша спадар Валеры Гурый з г. п. Чавусы: «Я лічу, што на гэтым здымку — канфлікт пакаленняў: сын — найначай — папрасіў бласлаўлення на шлюб, а бацька — яго не даў». І правільна зрабіў, як лічыць Валеры Мікалаевіч:

Хлопца, до журцыца!
Бацька мае рацыю:
Не пара жаніцца —
Скончы адукацыю.

Паводле ж спадарыні Мары Грышчанкі з Дзяржынска, на здымку ўсё наадварот: гэта дзіця, калі можна так сказаць, вучыць бацьчку, нагадвае пра яго абавязкі:

Маладуху, бач, знайшоў
Ды сабраўся з'ехаць?..
Сын да розуму давеў:
Сеў, не даў праехаць.
Мовіў: «З глуду не з'язджай,
Нас з матуляй не кідай!»

Праўда, калі яна, тая матуля (паводле спадара Гурыйша) сама іх не кіннула — у пашыраным сэнсе слова: Усе надзеі былі ў Кляўкі,
Што «наварыць» з аўталяўкі.
Два гадзі людзей дурыла...
Ды інспекцыя злавіла.
Краты свеціць — не іначай...
Муж у трансэ, сын аж плача.

Гора... Вось гэта — дакладна. А іншае — пад пытаннем яшчэ (ад спадара М. Куцко з Маладзечна):
Гэта гора ці не гора,
Як захраснеш у заторы?..
Ёсць у нас яшчэ дарогі,
І сам чорт паломіць ногі!
Дзе — дадамо (ад спадарыні Раісы Васільевай з Гомеля) — дзе якраз яго, таго самага чорта, узгадвае кожны кіроўца, прычым — далёка не раз:

У нязручных позах спяць —
Сон змарыў «вадзілаў»,
Бо на мятні ўжо стаяць
Пятую гадзіну!

І гэта, вядома ж, не рэкорд. «Яшчэ ў часы перабудовы недзе чытаў, што ў Японіі ўсе пагрусачна-разгрусачныя работы праводзяцца строга па раскладзе (прыехаў, загрузіўся або загрузіўся, адехаў і ніякіх спрадараў). А што ж у нас? — пытае спадар Мікалай Старых. — Я жыў у Гомелі непадалёк ад гандлёвага цэнтра і вельмі часта бачу, як каля яго (і праз чвэрць стагоддзя!) збіраецца чарга аўтамабіляў — метраў 100 даўжынёй! Дык ці не таму

японцы больш зарабляюць і лепей жывуць? А мы...»

Пра нас Мікалай Валянцінавіч піша ў рыфму:
Сліць шафёр і «ў вус не дзьме»,
У цянечку — сон харошы.
Бо працоўны час ідзе,
Працадуца плаціць грошы...
І абдова ўпотаў мараць,
Як па леце ці вясне

Ім па тысячы даляраў
Хтось штотомсяць паднясе.
На яе, тую тысячу ў месяц, можна б жыць — пры сённяшніх цэнах. А пры заўтрашніх? Растуць яны, як грыбы...

Зрэшты, і пра гэтую балючую прозу можна не праязіць радком, а пацэпным, дасланым спадарыні Соф'і Кусянкавай з вёскі Лучны Рагачоўскага раёна. Чытайце:

Наш дырэктар аўтабазы
Распякаў усіх адразу:
Хоць лажыся і памрай,
Але план на месяц — дай!
Ну а хлопцы — разважаць,
Ды ўзгадаць яго маць:
Цены выраслі ўдваа...
А вась заробкі...

Што ж датычыцца папярэдня-на вялікі жал, не, не на столкі. Самы час тут цяжка ўздыгнуць ды ўспомніць, што такое дастойная зарплата. Гэта — калі бухгалтэрыя не століва запрашае атрымаць яе, но-

вую, а вам лянота ісці. Ды і навошта, калі не патрачаны пяць папярэдніх?.. Але ж ёсць, па сведчаннях, перавага і ў працы цяжкай, з дрэннымі заробкамі. Такую знайсці хутчэй — любому...

Хоць яно, можа, і маюць рацыю сужэнцы Астроўскія:
Не дай Бог упадкавацца
Ды гадамі кантавацца:
Ехаць ноччу, ехаць днём,
Спаць і есці за рулём,
У нядобрае імгненне
Трапіць недзе ў здарэнне...
Ды жыццё сваё дыктуе:
Мы жывём, пакуль працуем!

І тут, відаць, да месца словы некага з класікаў, што ўзросць ды адзінота — гэта, вядома ж, выпрабаванні, але не самыя страшныя. Бо найстрашнейшае — сядзець без справы... Нехта з чытачоў, можа, гэта рабіў — толькі што: бавіў час за праглядам газет? А тут, бач, новы конкурсы здымак... І да яго можна прыдумаць падпіс. Альбо некалькі — пажадана — транных, дасціпных, не больш за васьм радкоў. Добрая справа! Паспехаў!

Што ж датычыцца папярэдня-на вялікі жал, не, не на столкі. Самы час тут цяжка ўздыгнуць ды ўспомніць, што такое дастойная зарплата. Гэта — калі бухгалтэрыя не століва запрашае атрымаць яе, но-

Грышчанка з Дзяржынска, Васільева з Гомеля, сужэнцы Астроўскія з Мінска, спадары Гаўрыш з Чавусаў, Нэфідовіч з Лунінецчыны, Гарачоў з Іўеўшчыны і Мірановіч з Бабруйска. Яго радкі:

Нехта скажа, што ў рацэ
Хлопец абмываецца?
Не, тут ролік для БТ
Трэці дзень здымаецца:
Той рэкламы ўжо замала,
Бо цяпер і мыла («Мара»!)
упадала і журы маленькае, рэдакцыйнае. Таму прыз у выглядзе падпіскі на дарэгуно сэрцам «Звязду» на трэці квартал гэтага года накіроўваецца ў Бабруйск.

Вось таксама хацелі б атрымаць «родную газету на роднай мове»? Тады выпісвайце. Альбо — глядзіце на здымак, змешчаны ўнізе, стварайце варыянты падпісаў. Цалкам магчыма, што ўдача ўсімхнецца вам.

Валянціна ДОЎНАР.
P. S. Калі матэрыял быў падрыхтаваны да друку, пошта прынесла яшчэ адзін ліст (з Бабруйска, ад спадарыні М. Шурпо), яшчэ адзін падпіс да верхняга здымка. І, як падаецца, варты ўвагі:

Калі спёка даканае,
Калі спраў на дзень — мільён,
Нам не «Роттан» даламога, —
Даламога моцны сон

ФОТА АНДРЭЯ КЛЕШЧУКА.

■ Бяспека на дарогах

КАМЕРА НЕ СПІЦЬ...

У Беларусі да канца лета плануецца павялічыць колькасць фотакамер для фіксацыі хуткасных рэжымаў на дарогах да 200, паведамляе БЕЛТА старшы інспектар па асablыных дарожных ДАІ Міністэрства ўнутраных спраў Ганна БАНАДЫК.

Сродкі аўтаматычнай фотафіксацыі хуткасных рэжымаў дзейнічаюць на аўтамабільных дарогах краіны з 5 ліпеня 2012 года. На сёння 118 стацыянарных камер і 10 мабільных (пераносных) датчыкаў пакрываюць асноўныя транспартныя артэры рэспублікі. «Да канца лета колькасць фотакамер плануецца дзвесці да 200», — адзначае Ганна Банадзік.

Паводле яе слоў, асноўная мэта выкарыстоўвання камер — прафілактыка парушэнняў хуткасных рэжымаў у месцах павышанай рызыкі здзяйснення ДТЗ. Таму месца іх устаноўкі ніколі не замочувацца, а, наадварот, аналежуцца ў СМІ. Існуе і пастаянная абнаўляецца інтэрнэт-сэрвіс, дзе на карце Беларусі пазначаны месцы размяшчэння стацыянарных датчыкаў кантролю хуткасці.

Аб правядзенні кантролю з дапамогай камер аўтаматычна папярэджваюць жоўтыя таблічкі «Radar. Фотакантроль». Па аналогіі з правіламі размяшчэння папераджальных дарожных знакаў іх усталяваць да месца размяшчэння камеры на адлегласці ад 150 да 300 м па-за населенымі пунктамі і ад 50 да 100 м у населеных пунктах.

Усё гэта робіцца для таго, каб своечасова інфармаваць кіроўцаў, забяспечыць захаванне таго хуткаснага рэжыма, які ўведзены на канкрэтным участку дарогі, і такім чынам забяспечыць бяспеку. Тым не менш, штомесяц камеры аўтаматычна фіксацыі хуткасных рэжымаў рэгіструюць каля 55 тыс. парушэнняў, за якія вадзіцелі прыцягваюцца да адказнасці.

Калі кіроўца перавысіць хуткасць на 10-20 км/г, яму выпісваецца штраф — 0,5 базавай велічыні (сёння адна базавая велічыня складае Вг150 тыс.); пры перавышэнні хуткасці на 20-30 км/г штраф складае адну базавую велічыню; калі кіроўца разганяецца мінімум на 30 км/г вышэй, чым дазволена, штраф — тры базавыя велічыні. У выпадку паўторнага парушэння на працягу года больш за 20 км/г — штраф у памеры Вг750 тыс. Пры гэтым уся інфармацыя аб «паслужным спісе» кожнага кіроўцы здымаецца ў адзінай базе ДАІ.

З-за парушэнняў хуткаснага рэжыму штогод адбываецца больш за 20% усіх ДТЗ, якія здзяйснююцца па віне кіроўцаў. За шэсць месяцаў гэтага года перавышэнне хуткасці стала непасрэднай прычынай 218 ДТЗ, у якіх загінулі і пацярпелі людзі. Большая частка дарожных здарэнняў, так ці іншым чынам, звязана з хуткасцю.

В опублікаваную прасекуючую декларацию по объекту: «Многоквартирные жилые дома № 8 по г/п и №9 по г/п в квартале пр. Победителей – ул. Проктырская № 3 – ул. 4-ое Кольцо – ул. Нарочанская

ВНЕСТИ СЛЕДУЮЩИЕ ИЗМЕНЕНИЯ:

Жилой дом № 9 (по генплану) состоит из востроенных помещений общественного назначения и непосредственно жилой части. Дополнительно проектом предусмотрено строительство открытых автомобильных парковок, размещаемых вдоль проезжей части, общей вместительностью 75 м/мест. Количество этажей шесть. Здание жилого дома ориентировано главным фасадом на проспект Победителей и является структурно повторяющимся элементом застройки, формирующим облик микрорайона в целом. Генеральный план застройки решен компактно с учетом рельефа местности, выгодного градостроительного положения, функционального зонирования территории, существующих и проектируемых транспортных и инженерных коммуникаций, а также обеспечения противопожарных норм и правил. Конструктивная схема здания – монолитный железобетонный каркас с наружными стенами из блоков ячеистого бетона.

Наружная отделка фасадов.
Для наружных светопрозрачных стен применены: витражная алюминиевая система; в качестве заполнения использованы: в светопрозрачной части – двухкамерный стеклопакет, в непрозрачной части – непрозрачное стекло и алюминиевые панели. Оконные блоки – стеклопакеты ПВХ и алюминиевые витражи, лоджии и балконы остеклены. Планировка квартир выполнена с учетом принципов функционального зонирования, внутренняя отделка квартир – подготовка под финишную отделку (стены – внутренняя штукатурка, потолки – монолитная железобетонная плита). Предусмотрен мусоропровод. Здание оборудовано необходимыми инженерными системами, необходимыми для функционирования жилого дома. Предусмотрено выполнение мероприятий по организации безбарьерной среды для физически ослабленных лиц и маломобильных групп населения.

В состав общего имущества в многоквартирном жилом доме, которое подлежит передаче в общую долевую собственность, входят: помещения инженерного назначения (электрощитовые, мусоросборники, тепловые пункты, водомерный узел); коридоры (за исключением коридоров, составляющих вспомогательные площади по отношению к востроенным, встроено-пристроенным помещениям), вестибюли, межэтажные лестницы и тамбуры, конструкции дома, водосточные устройства, механическое, электрическое, сантехническое и иное оборудование, находящееся за пределами или внутри жилых и (или) нежилых помещений, элементы внутридомовой инженерной инфраструктуры, элементы озеленения и благоустройства, гостевые парковки.

Вся территория благоустраивается и озеленяется за счет организации подъездов, проездов и автостоянок, формирования сети пешеходных тротуаров, дорожек и аллей, площадок, устройства подпорных стенок и наружных лестниц, создания декоративно-ландшафтных композиций, растительных и архитектурных форм.

Для привлечения должников к строительству по договорам создания объектов долевого строительства предлагаются для граждан, не состоящих на учете нуждающихся в улучшении жилищных условий, юридические лица:

- однокомнатные – общей площадью 46,7 м² – 4 квартиры;
- однокомнатные – общей площадью 53,7 м² – 4 квартиры;
- двухкомнатные – общей площадью от 67,67 м² – 4 квартиры;
- трехкомнатные квартиры – общей площадью 103,21 м² – 4 квартиры.

Застройщик: Общество с ограниченной ответственностью «БЕЛИНВЕСТ-инжиниринг», зарегистрировано Минским горисполкомом от 01.06.2012 г. № 0042025 в Едином государственном регистре юридических лиц и индивидуальных представителей за № 191450284.

Ознакомление должников с планировками квартир, предлагаемых для заключения договоров создания объектов долевого строительства, осуществляется в рабочее время ООО «БЕЛИНВЕСТ-инжиниринг» по адресу: г. Минск, ул. Мельникова, 2, пом. 7 (№ 1508).
Уполномоченный представитель по вопросам долевого строительства директор Валерий Иванович Самуцкич, действует на основании Устава. Тел.: 8 (017) 226 43 99; 8 029 314 11 14.

ПРАДАЕЦЦА

ўчастак у садовым таварыстве «Брзаўка», Брэсцкі напрамак, 35 км ад МКАД, 10 сотак, фундамент. Тэлефон: 8-029-251-88-86.

ВНИМАНИЮ КРЕДИТОРОВ ОАО «БизнесРент»
ОАО «БизнесРент» сообщает об уменьшении своего уставного фонда. Новый размер уставного фонда ОАО «БизнесРент» 71 712 000 белорусских рублей.

Утерянную квитанцию о приеме наличных денежных средств (страховых взносов) ЗАО «БелИнгострах» формы 1-СВ серии КС № 4248280 считать недействительной.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНЫХ АУКЦИОННЫХ ТОРГОВ ПО ПРОДАЖЕ ПРАВА ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ПОМЕЩЕНИЙ

транспортного республиканского унитарного предприятия «Брестское отделение Белорусской железной дороги»

№ лота	1
Наименование, местонахождение и характеристика объекта	Право заключения договора аренды отдельных помещений общей площадью 87,4 кв.м (характеристика: имеются – естественное освещение, электроснабжение, центральное отопление, водоснабжение и водотведение, телефонизация) на 1-м этаже здания вокзала (инв. № 100/С-47089) по ул. Кижневатова, 1Б/1 в г. Бресте
Балансодержатель	Транспортное республиканское унитарное предприятие «Брестское отделение Белорусской железной дороги»
Начальная цена продажи (руб.)	1 714 110
Сумма задатка (руб.)	171 400
Срок аренды	5 лет
Ставка арендной платы	6 856 603 рубля (67,22 базовой арендной величины на момент заключения договора аренды)
Условия оплаты	разовый платеж
Размер штрафа, руб.	15 000 000
Условия продажи	для размещения парикмахерской
Организатор аукционных торгов	КУП «Брестский городской центр по управлению недвижимостью»

ПРИМЕЧАНИЕ:

Для участия в аукционе юридических или физических лиц, в том числе индивидуальных предпринимателей, приглаются к заявлению, подаваемому:
1. юридическим лицом – резидентом Республики Беларусь: копия документа, подтверждающая государственную регистрацию юридического лица; копия платежного поручения о перечислении задатка на текущий (расчетный) счет организатора аукциона;
2. юридическим лицом – нерезидентом Республики Беларусь: легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена не ранее чем за 6 месяцев до даты подачи заявления на участие в аукционе) или иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; копия платежного поручения либо иного документа о перечислении задатка на текущий (расчетный) счет организатора аукциона;
3. индивидуальным предпринимателем: копия документа, подтверждающего государственную регистрацию индивидуального предпринимателя; копия платежного поручения о перечислении задатка

на текущий (расчетный) счет организатора аукциона;
4. физическим лицом, – копия платежного документа о перечислении задатка на текущий (расчетный) счет организатора аукциона.

При заключении соглашения о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона организатору аукциона предоставляются: представителем физического лица, индивидуального предпринимателя, юридического лица – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и документ, удостоверяющий личность данного представителя; физическим лицом – документ, удостоверяющий личность.
Сумма задатка перечисляется КУП «Брестский городской центр по управлению недвижимостью» на счет № 3012780360011 в филиале № 100 Брестское областное управление ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Брест, ул. Московская, 202, код банка 246, УНП 29043922.
Порядок оформления участия в аукционе и проведения торгов определяется Положением о порядке проведения аукционов по продаже права заключения договоров аренды капитальных строений (зданий, сооружений), изолированных помещений, машинно-мест, их частей, находящихся в республиканской собственности, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 08.08.2009 г. №1049.

Право заключения договора аренды возникает у победителя аукциона с момента внесения им определенной в ходе аукционных торгов цены за право аренды нежилого помещения. Данная сумма должна быть внесена победителем в течение 5 рабочих дней со дня проведения торгов. Договор аренды должен быть подписан в течение 10 рабочих дней с момента подписания протокола о результатах аукциона.

Победитель аукциона обязан оплатить организатору аукциона в течение 5 рабочих дней с даты проведения торгов сумму, в счет возмещения фактических затрат на организацию и проведение аукциона, в том числе расходов, связанных с изготовлением и предоставлением участникам документации, необходимой для его проведения, окончательный размер которой определяется до аукциона и фиксируется в соответствующих ведомостях ознакомления участников.
Аукцион состоится 31 июля 2014 г. в 11.00 по адресу: г. Брест, ул. Зенгальса, 3, каб. 607.
Заявки на участие в аукционе принимаются с 8.30 14.07.2014 г. до 17.30 25.07.2014 г. (перерыв с 13.00 до 14.00; вых.: суб., вс.) по адресу: г. Брест, ул. Ленина, 50.
Контактные телефоны: 53 81 92, 53 45 65.
Сайты: www.bgcn.by, www.brest-region.gov.by, www.gki.gov.by

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ ДЛЯ СТРОИТЕЛЬСТВА И ОБСЛУЖИВАНИЯ ОДНОКВАРТИРНЫХ ЖИЛЫХ ДОМОВ

Организатор аукциона: Октябрьский сельский исполнительный комитет

222033, д. Прошика, ул. Центральная, д. 9, Крупского района Минской области

№ лота	Кадастровый номер, адрес земельного участка, номер участка	Целевое назначение	Площадь (га)	Срок аренды (лет)	Характеристика расположенных на земельном участке инженерных коммуникаций и сооружений	Начальная цена земельного участка (бел. руб.)	Размер задатка и реквизиты для его внесения	Дата и время проведения аукциона	Окончательный срок приема документов
1	Земельный участок с кадастровым номером 623084003101000064, расположенный по адресу: Минская обл., Крупский р-н, д. Дубы, ул. Подгорная (участок № 1)	Для строительства и обслуживания жилого дома	0,1271	99	отсутствие инженерных коммуникаций и сооружений	1423800	213570 бел. руб. р/с 3604618091007 в ЦБУ № 610 г. Крупки ф-ла № 612 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Борисов, код 810, УНП 600176883, код платежа 04901, получатель платежа: Октябрьский сельский исполнительный комитет	11.08.2014 г. в 15.00	05.08.2014 г. до 17.00
2	Земельный участок с кадастровым номером 623084004601000122, расположенный по адресу: Минская обл., Крупский р-н, аг. Колодища, ул. Центральная (участок № 1)	Для строительства и обслуживания жилого дома	0,1795	99	имеются центральное водоснабжение, асфальтовый подъезд	2613690	392050 бел. руб. р/с 3604618091007 в ЦБУ № 610 г. Крупки ф-ла № 612 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Борисов, код 810, УНП 600176883, код платежа 04901, получатель платежа: Октябрьский сельский исполнительный комитет	11.08.2014 г. в 15.00	05.08.2014 г. до 17.00
3	Земельный участок с кадастровым номером 623084004601000123, расположенный по адресу: Минская обл., Крупский р-н, аг. Колодища, ул. Центральная (участок № 3)	Для строительства и обслуживания жилого дома	0,2273	99	имеются центральное водоснабжение, асфальтовый подъезд	3305250	495790 бел. руб. р/с 3604618091007 в ЦБУ № 610 г. Крупки ф-ла № 612 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Борисов, код 810, УНП 600176883, код платежа 04901, получатель платежа: Октябрьский сельский исполнительный комитет	11.08.2014 г. в 15.00	05.08.2014 г. до 17.00

Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории отсутствуют.
Условия, предусмотренные в решении об изъятии земельного участка для проведения аукциона и предоставлении победителю аукциона либо единственному участнику несостоявшегося аукциона на право заключения договора аренды:
- внесения платы за право заключения договора аренды земельного участка;
- возмещения расходов, связанных с проведением аукциона и подготовкой документации, необходимой для его проведения;
- заключения с Октябрьским сельским исполнительным комитетом договора аренды земельного участка и осуществление в двухмесячный срок после его заключения государственной регистрации права на земельный участок;
- получения в установленном порядке разрешения от отдела архитектуры и строительства Крупского райисполкома на проведение проектно-исследовательских работ и строительство нового объекта;
- получения в установленном порядке заключения заинтересованных служб на проектирование и строительство объекта;

- снятия на занимаемом земельном участке плодородного слоя и использования его для нужд, связанных со строительством объекта;
- осуществления строительства объекта в сроки, определенные проектно-сметной документацией;
- производство благоустройства прилегающей территории и строительство внемплощадочных инженерных сетей к объекту согласно разработанной и утвержденной проектной документацией.
1. Аукцион состоится по адресу: Минская обл., Крупский р-н, д. Прошика, ул. Заречная, д. 5-а (здание Прошкского сельского клуба).
2. Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: Минская обл., Крупский р-н, д. Прошика, ул. Центральная, д. 9 (здание Октябрьского сельского исполнительного комитета, кабинет № 3).
3. Для участия в аукционе приглашаются граждане и юридические лица. Гражданин, юридическое лицо должно подать заявление об участии в аукционе и заключить соглашение с организатором аукциона о правах, обязанностях и ответственности сторон в процессе подготовки и проведения аукциона. К заявлению прилагается:
- гражданином — копия документа, содержащего его

идентификационные сведения без нотариального засвидетельствования;
- индивидуальным предпринимателем — копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя без нотариального засвидетельствования;
- представителем гражданина или индивидуального предпринимателя — нотариально удостоверенная доверенность;
- представителем или уполномоченным лицом юридического лица Республики Беларусь — доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, или документ, подтверждающий государственную регистрацию юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица;
- заверенная банком копия платежного поручения о внесении задатка.
При подаче документов на участие в аукционе граждане, представители граждан, индивидуальных предпринимателей и юридических лиц, уполномоченные должностные лица юридических лиц предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.
4. Заключительная регистрация участников аукциона, подавших заявления на участие в аукционе, 11.08.2014 г.

до 14.50 по адресу: Минская обл., Крупский р-н, д. Прошика, ул. Заречная, д. 5-а (здание Прошкского сельского клуба).
5. Аукцион состоится при наличии не менее 2-х участников. Граждане, юридические лица, желающие участвовать в аукционе в отношении нескольких земельных участков, вносят задатки в размере, установленном для каждого из предметов аукциона. Не допускается начало торгов по начальной цене. Торги продолжаются до тех пор, пока по новой объявленной аукционистом цене аукционный номер поднят только одним участником аукциона. Аукционист называет последнюю цену и номер данного участка трижды и объявляет проданным земельный участок, а участника аукциона — победителем.
6. Всем участникам предоставляется право ознакомления с земельно-кадастровой документацией, а также возможность осмотра местности земельного участка, выставленного на аукцион.
7. Возмещение расходов, связанных с подготовкой и проведением аукциона, и расходов по подготовке документации, необходимой для его проведения, производится победителем аукциона.
8. Контактные телефоны: (801796) 4 91 10, 4 91 38.

zepter bank

Закрытое акционерное общество «Центер Банк»
Адрес: 220034, г. Минск, ул. Платонова, 1Б
эл. адрес: info@zepterbank.by.
Тел.: 331 89 49, факс 331 89 48

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 июля 2014 г.

№ п/п	Наименование статьи	Символ	01.07.2014	01.07.2013
1	АКТИВЫ			
2	Денежные средства	1101	20 562,3	14 524,5
3	Драгоценные металлы и драгоценные камни	1102	-	-
4	Средства в Национальном банке	1103	43 450,7	53 312,6
5	Средства в банках	1104	58 423,2	29 747,2
6	Ценные бумаги	1105	166 817,3	155 499,8
7	Кредиты клиентам	1106	266 022,7	279 763,9
8	Производные финансовые активы	1107	-	-
9	Долгосрочные финансовые вложения	1108	-	-
10	Основные средства и нематериальные активы	1109	43 290,1	29 247,2
11	Имущество, предназначенное для продажи	1110	669,3	-
12	Прочие активы	1111	9 535,2	3 161,8
13	ИТОГО активы	11	608 770,8	565 257,0
14	ОБЯЗАТЕЛЬСТВА			
15	Средства Национального банка	1201	7 911,2	7 796,6
16	Средства банков	1202	40 864,8	36 779,6
17	Средства клиентов	1203	233 533,5	189 783,3
18	Ценные бумаги, выданные банком	1204	26 249,2	67 618,0
19	Производные финансовые обязательства	1205	-	-
20	Прочие обязательства	1206	6 624,9	4 218,9
21	ВСЕГО обязательства	120	315 183,6	306 196,4
22	КАПИТАЛ			
23	Уставный фонд	1211	149 487,0	149 487,0
24	Эмиссионный доход	1212	-	-
25	Резервный фонд	1213	8 571,3	7 474,4
26	Фонд переоценки статей баланса	1214	26 460,5	20 898,3
27	Накопленная прибыль	1215	109 068,4	81 200,9
28	ВСЕГО капитал	121	293 587,2	259 060,6
29	ИТОГО обязательств и капитал	12	608 770,8	565 257,0

Председатель Правления: Мионов Илья Борисович
Главный бухгалтер: Михалевич Оксана Владимировна

Дата подписания 02.07.2014 г.

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2014 г.

№ п/п	Наименование статьи	Символ	01.07.2014	01.07.2013
1	Процентные доходы	2011	37 127,9	35 198,6
2	Процентные расходы	2012	17 265,6	19 434,4
3	Чистые процентные доходы	201	19 862,3	15 764,2
4	Комиссионные доходы	2021	4 630,9	4 465,5
5	Комиссионные расходы	2022	697,7	572,6
6	Чистые комиссионные доходы	202	3 933,2	3 892,9
7	Чистый доход по операциям с драгоценными металлами и драгоценными камнями	203	-	-
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204	783,3	(1 156,4)
9	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	205	18 725,1	4 944,9
10	Чистый доход по операциям с производными финансовыми инструментами	206	(83,5)	48,3
11	Чистые отчисления в резервы	207	11 622,1	3 202,2
12	Прочие доходы	208	6 549,2	268,9
13	Операционные расходы	209	24 859,0	15 944,1
14	Прочие расходы	210	831,8	749,8
15	Прибыль (убыток) до налогообложения	211	12 456,7	4 316,7
16	Налог на прибыль	212	1 326,7	211,6
17	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2	11 130,0	4 105,1

Председатель Правления: Мионов Илья Борисович
Главный бухгалтер: Михалевич Оксана Владимировна

Дата подписания 02.07.2014 г.
Лицензия Национального банка Республики Беларусь № 31 от 28.05.2013 на осуществление банковской деятельности. УНП 807000214.

